

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II. Nr. 6778

6 PAGINI—30 BANI

VINERI 5 MARTIE 1971

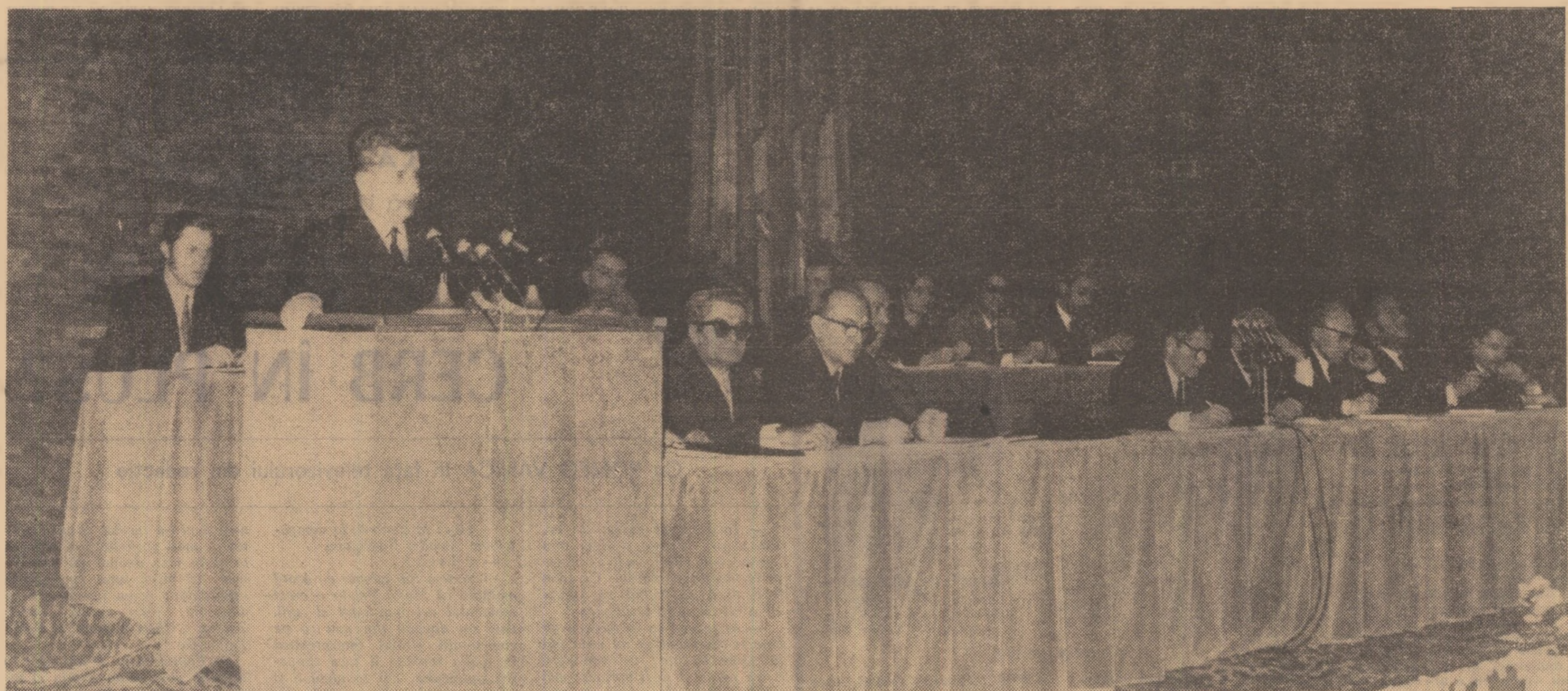
Debutul profesional al subinginerului

La sfîrșitul lunii martie, cei peste 700 de absolvenți ai primei promoții de subingineri vor fi repartizați în producție. Constăturile și studiile întreprinse pînă acum au scos în evidență stadiul pregătirii lor de specialitate. O constatare generală: instruirea teoretică și practică a subinginerilor, cu toate deficiențele care s-au semnalat, asigură un debut promițător în integrarea acestora în unitățile productive.

Vom analiza însă unele aspecte mai puțin cunoscute privind modul în care s-a înțeles pregătirea pentru producție a subinginerilor. Nu putem trece nici peste problema elaborării programelor și planurilor de învățămînt, concepute de cele mai multe ori ca sinteze ale învățămîntului de ingineri, deși se știa de la început atît rolul și locul subinginerului în producție, cît și eficiența activității productive a acestuia din urmă. Astfel, se observă o pondere exagerată a cursurilor teoretice generale în detrimentul acelor cu destinație precisă. Este vorba de cursurile de tehnologie și deci, prin natura lor, aplicative care, pe lângă faptul că nu sînt frîmțate cu lucrări de atelier și laborator, sînt insuficiente. Pe de altă parte, ele nu conferă garanția că studenții vor fi în măsură să cunoască procesele tehnologice și aplicarea lor în practică. Asemenea deficiențe au dus la slăbirea contractului cu practica tehnologică, în cît studenții care se pregătesc pentru a rezolva problemele concrete ale sectoarelor de muncă productivă, nu vor beneficia de un statut aparte privind modul de însușire a cunoștințelor și deprinderilor practice. Pentru că, dacă învățămîntul este pregătit pentru activitatea de concepție și aplicatie practică, în aceeași măsură trebuie ca subinginerul să se consacre cu precădere rezolvării problemelor curente ale producției. Pentru aceasta, ponderea pregătirii practice în atelier și laboratoare, dar mai ales, direct în activitatea producției, în timpul stagiilor de practică, trebuie să constituie un argument în plus pentru ceea ce va însemna un asemenea cadru de specialitate. Alci intervenie însă calitatea practicii, conceperea ei ca mijloc de formare a unor deprinderi de a mînuși și conduce agregatele și mașinile moderne. Pentru că a fi specialist într-un domeniu sau altul implică mai mult stăpînire proceselor tehnologice, în mod integral, nu numai descrierea și funcționalitatea lor. Altfel, rolul subinginerului de conducător direct al procesului de producție ar fi diminuat, aceasta rezumîndu-se doar la îndicatul teoretic. Și cum ar putea subinginerul să îndrume pe mai-

MIRCEA CRISTEA

(Continuare în pag. a IV-a)

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Joi dimineața, s-au deschis în Capitală lucrările celei de-a III-a Conferințe a Uniunii Arhitecților din Republica Socialistă Romînia.

Lucrările Conferinței au început în prezența tovarășilor Nicolae Ceaușescu, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Ștefan Voitec, Petra Blăgoi.

La conferință au participat reprezentanți ai unor ministere economice, institutelor, organizațiilor științifice, tehnice și culturale de creație, academicieni, oameni de știință și cultură.

Participă delegații filialelor județene ale Uniunii arhitecților, arhitecți, ingineri, economiști, sociologi, tehnicieni, lucrători din construcții.

Timp de două zile, participanții vor dezbate problemele actuale ale arhitecturii și urbanizării din țara noastră, obiective de mare însemnătate în ansamblul operei de construcție socialistă a patriei, de propagare continuă a societății romînești contemporane. Consfătuirea ca sinteză elaborată de Comitetul de conducere al Uniunii arhitecților puse în discuția specialiștilor, prin intermediul presei, încă din luna decembrie 1970. Tematica lucrărilor cuprinde probleme ca: orientarea generală a arhitecturii; arhitectura nouă a construcțiilor industriale, agrozootehnice, a locuințelor și clădirilor social-culturale; activitatea de proiectare; rolul și formația arhitectului; rolul și sarcinile Uniunii arhitecților.

Lucrările Conferinței au fost deschise de Pompiliu Macovei, președintele Uniunii Arhitecților.

Primit cu căldură și entuziasm de participanții la conferință, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Cuvîntarea a fost subliniată, în repetate rânduri, cu puternice și îndelungi aplauze.

Președintele Uniunii arhitecților a mulțumit călduros, în numele tuturor arhitecților, atît pentru aprecierile pozitive făcute la adresa muncii lor, cît și pentru prețioasele îndrumări date în scopul ridicării la un nivel superior a activității arhitecturale și urbanistice din țara noastră.

În pauza care a urmat, secretarul general al partidului, ceilalți conducători de partid și de stat s-au întreținut cu membri ai comitetului de conducere al Uniunii, cu ca-

(Continuare în pag. a III-a)

Stimați tovarăși,

Dați-mi voie să vă adresez dumneavoastră, participanților la conferință pe țară a Uniunii Arhitecților, tuturor arhitecților și proiectanților din patria noastră un călduros salut din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat și a guvernului Republicii Socialiste Romînia. (Aplauze prelungite).

Conferința dumneavoastră este chemată să facă o analiză profundă și multilaterală a dezvoltării arhitecturii în țara noastră, a activității desfășurate de arhitecți și proiectanți, de Uniunea Arhitecților și de conducerea sa pentru îndeplinirea programului partidului și statului de propagare economică și culturală a poporului român, a contribuției

aduse la întreaga operă de construcție a socialismului în Romînia.

Ca forum larg, democratic, al arhitecților din țara noastră, conferința este chemată să treacă în revistă progresele înregistrate de arhitectura romînească, succesele obținute de arhitecți, examinînd totodată în spirit critic — și, așa putea spune și autocritic — lipsurile și neajunsurile care s-au manifestat și se mai manifestă încă în acest domeniu. Dezbaterile trebuie să prilejuiască găsirea celor mai bune căi și mijloace pentru îmbunătățirea muncii, pentru creșterea rolului Uniunii în dezvoltarea arhitecturii romînești, în întreaga noastră viață socială. Conferința dumneavoastră se înscrie în spi-

ritul activității generale a partidului și statului nostru de discutare a problemelor construcției socialismului cu toate categoriile de oameni ai muncii, de consultare activă a maselor la elaborarea măsurilor privind dezvoltarea economică și socială a țării, de atragere nemijlocită a poporului la conducerea societății noastre socialiste.

Cunoașteți cu toții progresele înregistrate de Romînia în perioada ultimului plan cincinal; ele au fost ample înfățișate în presă și nu doresc să mă opresc asupra lor. Vreau însă să menționez, în acest cadru, uriașul volum al construcțiilor realizate în anii din urmă și care au schimbat în modul cel mai profund înfățișarea patriei. În cursul

cincinalului au fost construite și date în exploatare circa 1500 de capacități și obiective principale industriale — uzine și combine, centrale termice și hidroelectrice, fabrici moderne dotate, în toate ramurile industriei — care au sporit într-o măsură remarcabilă baza tehnico-materială a societății, potențialul de producție al țării. Concomitent cu aceasta, s-a realizat un important volum de construcții social-culturale. Astfel, la orașe și sate au fost construite aproape 660.000 de locuințe, din care 344.000 din fondurile statului sau cu credite de la stat; aceasta a permis ca peste 2 milioane de persoane să se mute în ultimii cinci ani în locuințe noi. Pentru dezvoltarea rețelei de învățămînt au

fost construite circa 13.400 săli de clasă pentru școlile de cultură generală, profesionale și tehnice, noi laboratoare, ateliere-scolare, internate și cantine pentru elevi. În învățămîntul superior s-au dat în folosință spații însumînd aproape 153.000 mp. cîmine studențești cu circa 18.000 de locuri și cantine pentru aproape 15.000 de studenți. Au fost construite și date în folosință importante construcții necesare dezvoltării rețelei de ocrotire a sănătății — spitale, policlinici și alte unități sanitare. Numărul paturilor în unitățile de asistență medicală a crescut în această perioadă cu 24.000, iar al locurilor — în care de 2,5 ori față de 1965. Este cunoscută preocuparea permanentă manifestată de

partidul și statul nostru pentru amplasarea rațională, armonioasă pe teritoriul, atît a forțelor de producție cît și a construcțiilor social-culturale. Aplicarea consecventă a acestei politici ridică la o viață nouă, înfloritoare, toate regiunile țării, asigură satisfacerea în condiții tot mai bune a cerințelor de viață, materiale și spirituale, ale oamenilor muncii de pe întregul cuprins al patriei, indiferent de naționalitate. În perioada cincinalului trecut s-a îndeplinit reorganizarea administrativ-teritorială a țării — acțiune cu profunde consecințe economice și sociale pozitive — stabilită de Conferința Națională a partidului. Aplicarea acestei

(Continuare în pag. a III-a)

Pag. 5

Constături județene de lucru ale activului de partid și cadrelor de bază din industrie, construcții și transporturi

În atelierul de proiectări al Institutului de arhitectură Ion Mincu — București
Foto: O. PLECAN

50 PCR

LUCRĂRI DE ARTĂ DEDICATE SEMI-CENTENARULUI

Pag. 2

Creșterea afluxului de turiști din țară sau de peste hotare în toate județele patriei a împus, în mod firesc, frământămintea deservirii turistice sub multitudinea aspectelor sale: cazare, masă, mijloace de deplasare și — nu în cele din urmă — a posibilităților de informare a vizitatorilor. Anchetă noastră vizează tocmai acest din urmă aspect.

Limitîndu-ne, pentru început, la exemplul municipiului Constanța, vom arăta că în 1970 vechiul Tomis — și prin el, întregul litoral — a fost vizitat de circa un milion două sute de mii de turiști, dintre care numai 640.000 în grupuri organizate. Am subliniat cele două cifre pentru a preciza că, în privința obiectivelor turistice pe care le cuprinde litoralul, între vizitatorii care sosesc în grupuri organizate și ceilalți,

care vin „individual”, există o deosebire, constînd în aceea că primilor li se asigură ghizi, specialiști, că au un program precis, conform căruia trec în revistă cele mai interesante locuri, muzee, monumente din zona Constanței. Ceilalți, cei 550.000 de turiști „individuali” nu dispun decît după complicate formule birocratice de serviciile agențiilor turistice locale, concentrate, în mod firesc, asupra

COLEGI NOȘTRI DE GENERAȚIE PERFORMANȚE ÎN ANONIMAT

Există meserii care par să respingă „a priori”, prin definiție, senzaționalul. Ne-am obișnuit cu ele, le acceptăm, apeiăm la ele, mai frecvent decît ne-am putea aștepta și totuși le secătăm deliberat de orice urmă de spectaculos. Ce se poate întîmpla neobișnuit în munca unui vânzător de cămăși? Într-un laborator de cofetărie te poți întîlni cu aventura? Un bucătar poate să vorbească de romantismul meseriei?

— Coralia Predescu, ce trebuie să fie, în primul rînd, un vânzător de cămăși?
— Un bun fizionomist.
— Și ce nu trebuie să fie?
— Un impostor.
Termenii sună ușor stranii în ambianța magazinului căptușit de sus pînă jos cu cămăși și cravate. Înlocuitorul nostru îi rostese însă cu o siguranță care ne pune pe gînduri. Parcă ar fi așteptat de cînd lumea să se deschidă ușa și să devină, neapăsă masă, ținta unei investigații reportericești.
— Anul acesta, este pentru Coralia Predescu, responsabilă unității din B-dul Bălcescu nr. 27, al treisprezecelea pe care îl petrece în comerț. De șapte ani e șef de unitate. Nu am ocolit intenționat cifrele. Ele semnifică, în cazul de față, o experiență bogată închinată între limite de vîrstă destul de reduse — 28 de ani.
— Se poate vorbi de specializare în munca aceasta?
— Sigur că da. Specificul cliențelor, marfa pe care o desfăcăm, toate acestea implică necesitatea unei specializări. Cînd am venit, acum șapte ani, dintr-un magazin unde vindeam discuri, mi s-a părut că n-am să reușesc niciodată să mă obișnuiesc aici. După mai puțin de un an îmi dădăm cu exactitate măsurile, la simpla vedere a clienților.
— Nimic spectaculos la prima vedere în munca acestui vânzător de cămăși.

OVIDIU PAUN

(Continuare în pag. a II-a)

SOFIA SCORTARU

(Continuare în pag. a IV-a)

Conștiința politică a intelectualului

de EMIL MANU

De cite ori am reflectat la această problemă veche de cînd lumea, dar mereu modernă (grecii îi plouau pe poezi în Agora iar Platon punea pe filozofi să conducă cetatea) mi-am amintit de G. Călinescu. Era prin 1945, profesorul trebuia să vorbească la Ateneul Român — în cadrul unui ciclu de conferințe, despre Presa democratică. Noi, studenții, eram în primele rînduri. Am spus: „trebuie să vorbească” pentru că n-o ființ o conferință în temă, justificîndu-se că presa prin natura ei trebuie să fie democratică, nu oare fi concepută în afara problemelor sociale și politice, „turnul de fildeș” al presei și literaturii fiind societatea. Or, scriitorul, intelectualul în genere, nu se poate abstrage de la problematica politică trăind în ea. Opera literară și artistică este, în acest context de idei, o creație cu raporturi în exterior, cu referiri obligatorii la social și cu luarea unei atitudini.

Omul, ca ființă socială, devine de-a lungul timpului o ființă politică, ajungînd să fie răspunzător, față de conștiința sa și față de societate, pentru tot ce se întîmplă în jur. Sărbre vorbea de o disponibilitate a angajării intelectului modern arînd în același timp că materialismul a devenit o dominantă a concepțiilor contemporane despre om. Dar nu numai el; toți antidotii contemporani, fie pro, fie contra, nu mai pot evita această coordonată existențială a culturii moderne.

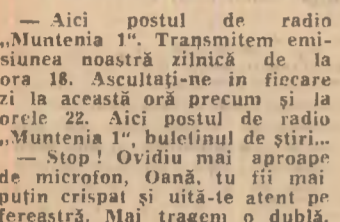
Problema care se pune nu este excursul politic al creației intelectuale, mîrturia prin simple expuneri de idei, ci implicarea ideilor politice în însăși materia artistică. Arta nu este ideologie pentru că nu uzează în esența ei de idei în același fel ca filozofia ci de sunete, sentimente și culori, dar ea poate să reprezinte în mod adecvat ideologia socialistă. Faptele de artă și de cultură, în genere, trebuie judecate prin raportare la idealul socialist. Tot G. Călinescu ocupîndu-se de această problemă și vorbind de critică literară (sau critică de artă) înțelegea conștiința politică leagînd-o de factorul perspectivă istorică și enunțînd ideea că intelectualul, critic literar sau poet care, de așteptat perspectivă istorică va fi uitat cu desăvîrsire, cel dintîi pas al acțiunii critice fiind determinarea contempo-

(Continuare în pag. a IV-a)

Lucrări de artă dedicate

SEMICENTENARULUI

URMĂRIREA — un serial TV inspirat din lupta comunistilor

— Aici postul de radio „Muntenia 1”. Transmitem emisiunea noastră zilnică de la ora 18. Ascultați-ne în fiecare zi la această oră precum și la orele 22. Aici postul de radio „Muntenia 1”, Bulevardul de Strii, Stop! Ovidiu mai aproape de microfon. Oana, tu fii mai puțin crispat și uită-te atent pe fereastră. Mai tragem o dublă. Atenție, motor.

— Aici postul de radio „Muntenia 1”. Transmitem...
— Ne aflăm într-un vagon de marfă pe care celerii de la Depoul Fetești îl plimbă de aproape o oră. Se toarnă o secvență din prima serie a filmului pentru televiziune „Urmărirea” după un scenariu de Eugen Barbu, în regia lui Radu Gabrea.

se înșiră pe kilometri de cale ferată...
— Este un decor fantastic pe care este păcat să nu-l exploatezi. Din această cauză voi încerca, împreună cu operatorul să filmez cât mai mult, să „scot” tot ce se poate „scena” din acest peisaj de nerealizat pe platou...
— Din nou se aude „motor”, secvență după secvență și filmarea de data aceasta dintr-un vagonet în care se află instalat operatorul Dinu Tănase. Odată nu e aburul de la locomotivă prea aproape de locul în care se desfășoară acțiunea, altădată aburul acoperă obiectivul aparatului de filmat...
— Stop. Încă o dată.

al dumele înseamnă într-un fel tot un debut. „Prea mic pentru un război atât de mare” a fost un film artistic, „Amintiri bucurestene”, un film de montaj, iar „Urmărirea” un serial de televiziune. Trei filme, trei genuri deosebite...
— De fapt am mai debutat și cu un film de protecția muncii, Era lucrarea mea de diplomă și se numea „Suspecții”. Pot să spun că acest lucru, realizarea a patru filme de structură deosebită, mi-a fost foarte folositor la începutul carierei mele de cineast. În mod special pot spune că am ajuns să am acea experiență necesară regiilor în deciziunile echipei de filmare de-abia acum, la patrulea film. Operatorul Dinu Tănase, cel cu care am lucrat și până acum și care mi se pare a fi unul dintre cei mai buni pe care-i are cinematografia noastră, reali-

vină un film foarte bun. Pentru această ar mai trebui să amintesc și pe scenograful Vasile Rotaru, inginerul de sunet Viștitiu Arabu, care lucrează în „priza directă”, asta înseamnă că filmul nostru este sincronizat direct pe platou, lucru care duce și la o economie de timp și la una de bani. Până acum am turnat trei serii și jumătate, urmând ca celelalte să fie realizate în această lună pentru ca treaba cea mai grea, montajul, să fie făcut în luna iulie următoare, la luna aprilie. De-abia aștept „premierea de gală” a filmului meu, premieră care va avea loc în fața a milioane de spectatori.

**EUGEN BARBU
DESPRE EROI „URMĂRIREA”**
— Scriitorul Eugen Barbu, scenaristul serialului „Urmărirea”, ne declară despre personajele sale:

— „Eroi mi sînt uteceți care au activat în ilegalitate într-o echipă care la îndemnul partidului a organizat postul de radio clandestin România liberă în serial, păstrându-mi drepturile artistice, acest post de radio se va numi Muntenia I și Muntenia II, iar transmisiunile, acțiuni pline de risc ale tinerilor, se vor face dintr-un vagon care va circula din motive conștiente: portugheza Maria Valejo, în primul rând, englezoaica Kiki Dee și finlandeza Lea Laven. Sperind că ne-am înțeles în păreri, ai putea face declarații și între cele trei...”

— „Dar, cu condiția să includem în acest platon și pe româncă Ruxandra Ghiță...”
— „Intră-deci, poate să înșiră celelalte. Pentru mine, care în asta seră am căutat-o pentru prima oară, Ruxandra Ghiță a fost o foarte plăcută surpriză: chiar dacă din punct de vedere muzical nu suportă discuții, prezența ei în concurs mi-a impresionat prin ambianța repertoriului, prin seriozitatea cu care și-a gândit și lucrat interpretările și, nu în ultimul rând, prin simțibilitățile generoase ale glasului ei bine timbrat. Și totuși...”

— „Nici un totuși! Poate să foarte bine alături de Kiki Dee și Lea Laven, rugăseam de la începutul primului cîntec neputînd să-i denunțăm valoarea calităților sale vocale...”

— „Mă rog, tocmai piesa românească...”

— „Știu: te gîndești la compatriotul Annelie Rodriguez...”
— „Păi țezi!”
— „Sîntem într-adevăr de acord amîndoi că Maria Valejo a creat momentul cel mai înalt al serii, deși s-a dovedit din nou că pe concurenții străini interpretarea în limba română îl face simpatice publicului, dar totodată îi și expune riscului de a pierde din autenticitatea interpretării. Dar în a doua piesă, o tehnică bine înșirată i-a dat posibilitatea să strălucească în inflexiunile atît de frumoase și atît de specifice cîntecului portughez...”

— „Kiki Dee și Lea Laven merita mult mai decît cîntecul numelui, nu-i așa?”
— „Da, sigur că da. Beneficiind amîndouă de voci foarte bune, ele s-au putut concentra asupra interpretărilor. Englezoaica ne-a oferit una din cele mai caldorezistente străine ale unei piese românești, iar finlandeza a găsit o formulă remarcabilă pentru o cunoscută piesă din repertoriul formației „Beatles”.

— „Am discutat pînă acum doar despre concurenți. Tî s-a parut că în seara aceasta băieții nu-și mai sînt în prima linie?”
— „Irlandezul Dickie Rock a debutat derutant cu o piesă care nu s-a înțeles valențele, etalindu-și adevăratele și pregnante calități abia în a doua melodie. Cît despre John Hojland, tocmai piesa românească...”

— „De nerecunoscut în versiunea sa!”
— „Mă rog, tocmai piesa românească...”

— În aceeași zi, o altă secvență, cea mai palpitantă, a primului episod este filmată la turnanta depoului. Este vorba de momentul în care vagonul de marfă, transformat în studio radiofonic al postului de radio „Muntenia 1” al P.C.R., este deplasat cu aparatele geometrice de către siguranții și gestapo, decuplat și adus în depou.

— Ștefan Mihăilescu Brăila, în rolul agentului Cîrpoi strigă tare...
— Predați-vă în linște, sinteți, încercuți! Predați-vă în linște, sinteți încercuți!

— De vagonul pe care-l învințite turnanta se apropie cu armele în mîni acești agenți ai gestapoului și siguranțelor. Se apropie de vagon, deschid uși... Nu spun mai departe ce se întâmplă pentru că a divulga acest sfîrșit de secvență înseamnă a răpi valitorii telespectatori unul din palpitantele momente ale filmului. Secvența se toarnă în vreo șase-șapte variante. Operatorul Dinu Tănase filmează cu aparatul în mîna, cînd din interiorul vagonului, surprinzînd imaginea printr-o fereastră zăbreliată, cînd de afară, de pe acoperșul depoului.

— Cum ziua de lucru mai poate fi continuată, afară este încă lumină, o lumină cetoasă pe care aburii locomotivelor Radu Gabrea profită și toarnă încă o secvență. La Fetești există un cimitir locomotive, zeci de locomotive scoase din uz care

LA MASA DE MONTAJ CU REGIZORUL RADU GABREA

După două zile, cu Radu Gabrea și montajul filmului de război, într-una din sălile de proiectie ale televiziunii. Dialogul este plin de mistere pentru neobservatori:

— Tăie planul 263 A., păstrează 263 C. Scenote dubla axa I. De aici rămîne numai prim-planul acela cu celerii...
— O muncă înaltă care poate plătii dar care în fapt este cea mai importantă în realizarea filmului.

— Într-o după-amiază Radu Gabrea își mătură șesele:
— Am filmat la Fetești în numai șase zile aproape tot episodul întreg al serialului. Toată echipa de filmare ne-am bucurat de sprijinul întregului colectiv de muncitori al depoului care ne-au ajutat cu o abnegație pe care vrem s-o răspîdim prin calitatea filmului nostru. Am început acest serial „Urmărirea”, la 15 ianuarie și vrem cu el să fie gata, să fie prezentat publicului în săptămîna în care vom aniversa cei 50 de ani de la înființarea P.C.R., în primele zile ale lunii mai Acest serial inspirat din lupta în ilegalitate a partidului va avea șapte episoade care vor purta următoarele titluri: „Cursa de șoareci”, „Pomana porcului”, „Purci pe coccan”, „Haine vechi”, „Bunearang”, „Un joc de șoareci”, și ultimul „Un joc de păpuși”. Să nu surprindă aceste titluri întrucît „Urmărirea” va fi un serial de aventuri.

— De fapt acest al treilea film

La masa de montaj

zează acum o adevărată performanță în ceea ce privește ritmul de lucru și calitatea imaginii. Mă completez fericit cu el și găsesc împreună întotdeauna cele mai bune soluții în realizarea unei secvențe sau alta în ceea ce privește acțiunile și pe care în afara renumiților interpreți George Constantin, Toma Caragiu, Ștefan Mihăilescu Brăila, Nicolae Teică, Marga Barbu și la tinerii: Ovidiu Schumacher, Vladimir Găitan, George Mihăiță. Vedeta filmului va fi o neprofesionistă pe care iubitorii noștri de muzică o cunosc din spectacolele formatei feminine de abitare „Venus”. Este vorba de Liene Birenberg. Cred că am descoperit o actriță formidabilă. Filmul o va dovedi.

— Dintre neprofesionisti mai apar în film în roluri cheie cascadorii Fister Paul, Czech Szabo, precum și doi muncitori de la Fetești, Oana Nicolae și Geavlete Ion și un tânăr muncitor bucurestean, de la Fabrica de confecții București, Adrian Panătescu.

— În afara faptului că acest film va trebui să fie un timp-urmează împreună cu toată echipa să demonstrăm că și noi putem realiza seriale de televiziune care să se bucure de atenția marelei publice. Am un scenariu bun după care lucrez și scriu „grecuță”, nu-mi aparține decît mie. Vreau să spun că de echipa noastră de filmare depinde ca „Urmărirea” să de-

— „Eroi mi sînt uteceți care au activat în ilegalitate într-o echipă care la îndemnul partidului a organizat postul de radio clandestin România liberă în serial, păstrându-mi drepturile artistice, acest post de radio se va numi Muntenia I și Muntenia II, iar transmisiunile, acțiuni pline de risc ale tinerilor, se vor face dintr-un vagon care va circula din motive conștiente: portugheza Maria Valejo, în primul rând, englezoaica Kiki Dee și finlandeza Lea Laven. Sperind că ne-am înțeles în păreri, ai putea face declarații și între cele trei...”

— „Dar, cu condiția să includem în acest platon și pe româncă Ruxandra Ghiță...”

— „Intră-deci, poate să înșiră celelalte. Pentru mine, care în asta seră am căutat-o pentru prima oară, Ruxandra Ghiță a fost o foarte plăcută surpriză: chiar dacă din punct de vedere muzical nu suportă discuții, prezența ei în concurs mi-a impresionat prin ambianța repertoriului, prin seriozitatea cu care și-a gândit și lucrat interpretările și, nu în ultimul rând, prin simțibilitățile generoase ale glasului ei bine timbrat. Și totuși...”

— „Nici un totuși! Poate să foarte bine alături de Kiki Dee și Lea Laven, rugăseam de la începutul primului cîntec neputînd să-i denunțăm valoarea calităților sale vocale...”

— „Mă rog, tocmai piesa românească...”

— „Știu: te gîndești la compatriotul Annelie Rodriguez...”
— „Păi țezi!”
— „Sîntem într-adevăr de acord amîndoi că Maria Valejo a creat momentul cel mai înalt al serii, deși s-a dovedit din nou că pe concurenții străini interpretarea în limba română îl face simpatice publicului, dar totodată îi și expune riscului de a pierde din autenticitatea interpretării. Dar în a doua piesă, o tehnică bine înșirată i-a dat posibilitatea să strălucească în inflexiunile atît de frumoase și atît de specifice cîntecului portughez...”

— „Kiki Dee și Lea Laven merita mult mai decît cîntecul numelui, nu-i așa?”
— „Da, sigur că da. Beneficiind amîndouă de voci foarte bune, ele s-au putut concentra asupra interpretărilor. Englezoaica ne-a oferit una din cele mai caldorezistente străine ale unei piese românești, iar finlandeza a găsit o formulă remarcabilă pentru o cunoscută piesă din repertoriul formației „Beatles”.

— „Am discutat pînă acum doar despre concurenți. Tî s-a parut că în seara aceasta băieții nu-și mai sînt în prima linie?”
— „Irlandezul Dickie Rock a debutat derutant cu o piesă care nu s-a înțeles valențele, etalindu-și adevăratele și pregnante calități abia în a doua melodie. Cît despre John Hojland, tocmai piesa românească...”

— „De nerecunoscut în versiunea sa!”
— „Mă rog, tocmai piesa românească...”

Zece premiere în luna aprilie

Aristide Moldovan
directorul Studioului „Alex. Sahia”

— Marea noastră semicentennială sîmbătoare, sîmptentinarul P.C.R., realizînd zece filme documentare. Este vorba, în primul rînd, de două filme de montaj: „EVOCĂRI” în regia lui Virgil Calotescu, după un scenariu de Radu Bădiță și „ROMÂNII ÎN REZISTENȚA ANTIFASCISTĂ EUROPEANĂ”, regia Pompiliu Gilmeanu, scenariu Aurora Roșca.

— „EVOCĂRI” pentru care au fost deja selecționate materialele din arhiva națională de filme se află acum la studioul turnării unor secvențe — interviu cu vecii militanți ai partidului, luptători din anii ilegalității, iar pentru filmul dedicat activității comunistilor români în lupta antifascistă, regiilor Români Gilmeanu este plecat la Paris pentru a alege materiale din filmoteca franceză privind participarea unor combatanți români la rezistența antifascistă din Franța: Iosif Cligheș, Olga Bancic, Andrei Dragoș Sas, Alexandru Lazăr și alții.

— Chiar astăzi a fost terminat: „TREPTE” filmul regiilor Oțav Ionuț dedicat dezvoltării satului românesc în anii socializmului, primul film dintr-o serie de documentare închinată României contemporane.

— Celelalte filme vor avea ca subiect: „Chipul patriei în anii cîincinzei” (1968—1970) — ANI ELECTRONICI — în regia lui Eugen Popoiță după un scenariu de George Radu Chirovici; ceaștile de foc ale industriei noastre grele, în două filme după scenarii de Mihail Stoian și regiile de Alexandru Boiangiu — „HUNEDOARA” și „GALATI” — eroii marilor sîntiere într-un film cu același titlu regizat de Felicia Cernăianu; impetuoză dezvoltare urbanistică din anii cincinzei — „DRUMURI PARALELE”.

— Regizorul Mirel Ilescu va urmări destinul unor eroi din filmele realizate de el în ultimele două decenii, „reîntîlnindu-se” cu ei în documentare — ancheta „ÎNȚILNIREA CU EROI FILMELOR MELE”.

— Secția de știință popularizată a studioului va fi prezentă cu filmul lui Zoltan Terner „ȘCOALA ROMÂNEASCĂ DE MATEMATICĂ”.

— Toate aceste filme vor fi prezentate publicului în a doua jumătate a lunii aprilie. Este angajamentul de onoare al studioului „Alexandru Sahia” pe care ni-l vom îndeplini întocmai.

20 MINUTE PENTRU TIMPUL DV. LIBER

MIHAI VIȘTEAZUL, rulează la Sala Palatului (orele 16, 20).
INCEPUTUL, rulează la Centrala (orele 9, 15, 21, 27, 33, 39, 45, 51, 57, 63, 69, 75, 81, 87, 93, 99, 105, 111, 117, 123, 129, 135, 141, 147, 153, 159, 165, 171, 177, 183, 189, 195, 201, 207, 213, 219, 225, 231, 237, 243, 249, 255, 261, 267, 273, 279, 285, 291, 297, 303, 309, 315, 321, 327, 333, 339, 345, 351, 357, 363, 369, 375, 381, 387, 393, 399, 405, 411, 417, 423, 429, 435, 441, 447, 453, 459, 465, 471, 477, 483, 489, 495, 501, 507, 513, 519, 525, 531, 537, 543, 549, 555, 561, 567, 573, 579, 585, 591, 597, 603, 609, 615, 621, 627, 633, 639, 645, 651, 657, 663, 669, 675, 681, 687, 693, 699, 705, 711, 717, 723, 729, 735, 741, 747, 753, 759, 765, 771, 777, 783, 789, 795, 801, 807, 813, 819, 825, 831, 837, 843, 849, 855, 861, 867, 873, 879, 885, 891, 897, 903, 909, 915, 921, 927, 933, 939, 945, 951, 957, 963, 969, 975, 981, 987, 993, 999, 1005, 1011, 1017, 1023, 1029, 1035, 1041, 1047, 1053, 1059, 1065, 1071, 1077, 1083, 1089, 1095, 1101, 1107, 1113, 1119, 1125, 1131, 1137, 1143, 1149, 1155, 1161, 1167, 1173, 1179, 1185, 1191, 1197, 1203, 1209, 1215, 1221, 1227, 1233, 1239, 1245, 1251, 1257, 1263, 1269, 1275, 1281, 1287, 1293, 1299, 1305, 1311, 1317, 1323, 1329, 1335, 1341, 1347, 1353, 1359, 1365, 1371, 1377, 1383, 1389, 1395, 1401, 1407, 1413, 1419, 1425, 1431, 1437, 1443, 1449, 1455, 1461, 1467, 1473, 1479, 1485, 1491, 1497, 1503, 1509, 1515, 1521, 1527, 1533, 1539, 1545, 1551, 1557, 1563, 1569, 1575, 1581, 1587, 1593, 1599, 1605, 1611, 1617, 1623, 1629, 1635, 1641, 1647, 1653, 1659, 1665, 1671, 1677, 1683, 1689, 1695, 1701, 1707, 1713, 1719, 1725, 1731, 1737, 1743, 1749, 1755, 1761, 1767, 1773, 1779, 1785, 1791, 1797, 1803, 1809, 1815, 1821, 1827, 1833, 1839, 1845, 1851, 1857, 1863, 1869, 1875, 1881, 1887, 1893, 1899, 1905, 1911, 1917, 1923, 1929, 1935, 1941, 1947, 1953, 1959, 1965, 1971, 1977, 1983, 1989, 1995, 2001, 2007, 2013, 2019, 2025, 2031, 2037, 2043, 2049, 2055, 2061, 2067, 2073, 2079, 2085, 2091, 2097, 2103, 2109, 2115, 2121, 2127, 2133, 2139, 2145, 2151, 2157, 2163, 2169, 2175, 2181, 2187, 2193, 2199, 2205, 2211, 2217, 2223, 2229, 2235, 2241, 2247, 2253, 2259, 2265, 2271, 2277, 2283, 2289, 2295, 2301, 2307, 2313, 2319, 2325, 2331, 2337, 2343, 2349, 2355, 2361, 2367, 2373, 2379, 2385, 2391, 2397, 2403, 2409, 2415, 2421, 2427, 2433, 2439, 2445, 2451, 2457, 2463, 2469, 2475, 2481, 2487, 2493, 2499, 2505, 2511, 2517, 2523, 2529, 2535, 2541, 2547, 2553, 2559, 2565, 2571, 2577, 2583, 2589, 2595, 2601, 2607, 2613, 2619, 2625, 2631, 2637, 2643, 2649, 2655, 2661, 2667, 2673, 2679, 2685, 2691, 2697, 2703, 2709, 2715, 2721, 2727, 2733, 2739, 2745, 2751, 2757, 2763, 2769, 2775, 2781, 2787, 2793, 2799, 2805, 2811, 2817, 2823, 2829, 2835, 2841, 2847, 2853, 2859, 2865, 2871, 2877, 2883, 2889, 2895, 2901, 2907, 2913, 2919, 2925, 2931, 2937, 2943, 2949, 2955, 2961, 2967, 2973, 2979, 2985, 2991, 2997, 3003, 3009, 3015, 3021, 3027, 3033, 3039, 3045, 3051, 3057, 3063, 3069, 3075, 3081, 3087, 3093, 3099, 3105, 3111, 3117, 3123, 3129, 3135, 3141, 3147, 3153, 3159, 3165, 3171, 3177, 3183, 3189, 3195, 3201, 3207, 3213, 3219, 3225, 3231, 3237, 3243, 3249, 3255, 3261, 3267, 3273, 3279, 3285, 3291, 3297, 3303, 3309, 3315, 3321, 3327, 3333, 3339, 3345, 3351, 3357, 3363, 3369, 3375, 3381, 3387, 3393, 3399, 3405, 3411, 3417, 3423, 3429, 3435, 3441, 3447, 3453, 3459, 3465, 3471, 3477, 3483, 3489, 3495, 3501, 3507, 3513, 3519, 3525, 3531, 3537, 3543, 3549, 3555, 3561, 3567, 3573, 3579, 3585, 3591, 3597, 3603, 3609, 3615, 3621, 3627, 3633, 3639, 3645, 3651, 3657, 3663, 3669, 3675, 3681, 3687, 3693, 3699, 3705, 3711, 3717, 3723, 3729, 3735, 3741, 3747, 3753, 3759, 3765, 3771, 3777, 3783, 3789, 3795, 3801, 3807, 3813, 3819, 3825, 3831, 3837, 3843, 3849, 3855, 3861, 3867, 3873, 3879, 3885, 3891, 3897, 3903, 3909, 3915, 3921, 3927, 3933, 3939, 3945, 3951, 3957, 3963, 3969, 3975, 3981, 3987, 3993, 3999, 4005, 4011, 4017, 4023, 4029, 4035, 4041, 4047, 4053, 4059, 4065, 4071, 4077, 4083, 4089, 4095, 4101, 4107, 4113, 4119, 4125, 4131, 4137, 4143, 4149, 4155, 4161, 4167, 4173, 4179, 4185, 4191, 4197, 4203, 4209, 4215, 4221, 4227, 4233, 4239, 4245, 4251, 4257, 4263, 4269, 4275, 4281, 4287, 4293, 4299, 4305, 4311, 4317, 4323, 4329, 4335, 4341, 4347, 4353, 4359, 4365, 4371, 4377, 4383, 4389, 4395, 4401, 4407, 4413, 4419, 4425, 4431, 4437, 4443, 4449, 4455, 4461, 4467, 4473, 4479, 4485, 4491, 4497, 4503, 4509, 4515, 4521, 4527, 4533, 4539, 4545, 4551, 4557, 4563, 4569, 4575, 4581, 4587, 4593, 4599, 4605, 4611, 4617, 4623, 4629, 4635, 4641, 4647, 4653, 4659, 4665, 4671, 4677, 4683, 4689, 4695, 4701, 4707, 4713, 4719, 4725, 4731, 4737, 4743, 4749, 4755, 4761, 4767, 4773, 4779, 4785, 4791, 4797, 4803, 4809, 4815, 4821, 4827, 4833, 4839, 4845, 4851, 4857, 4863, 4869, 4875, 4881, 4887, 4893, 4899, 4905, 4911, 4917, 4923, 4929, 4935, 4941, 4947, 4953, 4959, 4965, 4971, 4977, 4983, 4989, 4995, 5001, 5007, 5013, 5019, 5025, 5031, 5037, 5043, 5049, 5055, 5061, 5067, 5073, 5079, 5085, 5091, 5097, 5103, 5109, 5115, 5121, 5127, 5133, 5139, 5145, 5151, 5157, 5163, 5169, 5175, 5181, 5187, 5193, 5199, 5205, 5211, 5217, 5223, 5229, 5235, 5241, 5247, 5253, 5259, 5265, 5271, 5277, 5283, 5289, 5295, 5301, 5307, 5313, 5319, 5325, 5331, 5337, 5343, 5349, 5355, 5361, 5367, 5373, 5379, 5385, 5391, 5397, 5403, 5409, 5415, 5421, 5427, 5433, 5439, 5445, 5451, 5457, 5463, 5469, 5475, 5481, 5487, 5493, 5499, 5505, 5511, 5517, 5523, 5529, 5535, 5541, 5547, 5553, 5559, 5565, 5571, 5577, 5583, 5589, 5595, 5601, 5607, 5613, 5619, 5625, 5631, 5637, 5643, 5649, 5655, 5661, 5667, 5673, 5679, 5685, 5691, 5697, 5703, 5709, 5715, 5721, 5727, 5733, 5739, 5745, 5751, 5757, 5763, 5769, 5775, 5781, 5787, 5793, 5799, 5805, 5811, 5817, 5823, 5829, 5835, 5841, 5847, 5853, 5859, 5865, 5871, 5877, 5883, 5889, 5895, 5901, 5907, 5913, 5919, 5925, 5931, 5937, 5943, 5949, 5955, 5961, 5967, 5973, 5979, 5985, 5991, 5997, 6003, 6009, 6015, 6021, 6027, 6033, 6039,

CUVINTAREA TOVARASULUI NICOLAE CEAUSESCU

(Urmare din pag. 1-a)

măsură a determinat o accentuată deplasare a forțelor materiale și de muncă spre județe, creșterea rolului și atribuțiilor organelor locale județene, municipale și orașenești și, ca urmare, intensificarea activității orientate spre dezvoltarea multilaterală și sistematizarea orașelor, spre înflorirea economică și socială a tuturor localităților urbane. De asemenea, s-a început, aflându-se în plin proces de desfășurare, acțiunea de sistematizare a satelor.

Tot ce s-a construit în aceste ani, toate edificiile, atât cele cu caracter economic cât și cele social-culturale au fost create pe baza celor mai moderne cuceriri ale științei arhitectonice, ale tehnicii de construcție. Ele posedă un grad înalt de dotare și de confort, oferă condiții superioare de muncă și de viață, înscrind-se cu cinstă alături de tot ceea ce se realizează mai valoros pe acest terim în țările avansate ale lumii. Toate aceste creații determină într-o măsură importantă — și în modul cel mai evident — ridicarea gradului de civilizație al vieții întregului nostru popor, generează înnoiri profunde nu numai în imaginea tot mai prosperă pe care o oferă astăzi România socialistă, dar și în civitatea economică, socială și culturală de fiecare zi a maselor largi de oameni ai muncii.

Doresc să subliniez cu acest prilej că în tot ceea ce a înfăptuit poporul român în aceste ani, în toate realizările cu care se mândrește astăzi România socialistă, se află încorporată și gândirea, fantezia și priceperea valorosului corp de arhitecți și proiectanți din țara noastră, care și-a pus întreaga putere de muncă în slujba înfloririi patriei, a bunăstării și fericirii celor ce muncesc. (Vii aplauze).

Pentru toate rezultatele obținute, pentru activitatea rodnică desfășurată în ultimul cincinal, doresc să adresez cele mai calde felicitări arhitecților și proiectanților tuturor slujitorilor creației arhitecturale românești, care, prin muncă, lor neobosită au adus o contribuție de preț la progresul patriei, la edificarea României noi, la făurirea erei socialiste! (Aplauze puternice).

Stimați tovarăși,

Trecind în revistă succesele obținute, conferința pe țară a Uniunii Arhitecților are, totodată, datorită de a face o analiză critică, pătrunsă de spirit de răspundere, a activității desfășurate până acum, scoțind în relief neajunsurile și tendințele care s-au manifestat și se mai manifestă în acest sector. Dezvăluirea și înălțarea lipsurilor vor contribui la sporirea aportului arhitecților în activitatea generală a poporului nostru pentru construcția societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

Desigur, în decursul anilor, am avut de multe ori prilejul să analizez și să dezbaterem pe larg problemele majore ale arhitecturii românești: unele proiecte, precum și unele construcții realizate pe baza proiectelor elaborate de arhitecți, au fost supuse discuțiilor publice, asupra lor și-au spus cuvântul oamenii muncii, apreciind ceea ce este valoros și criticând lucrurile neizbutite, concepțiile greșite, deficiențele. În cele ce urmează vreau să mă opresc asupra unor tendințe negative și asupra unor lipșuri — pe bună dreptate semnalate critic de opinia publică — și care se mai fac simțite în activitatea arhitecților și proiectanților din țara noastră. Frestele, este de înțeles aspirația arhitecților noștri de a aborda și concepte proiectelor diferitelor construcții într-un spirit și într-o manieră cât mai modernă. Putem spune că în această direcție s-au realizat în țara noastră lucrări deosebit de valoroase. Atât cetățenii patriei cât și vizitatorii străini au apreciat și apreciază îndrăzneala, fantezia creatoare, spiritul novator demonstrat de arhitecții noștri în realizarea miilor de obiective industriale, a sutelor de mii de locuințe, de lăcașuri de cultură și sănătate înălțate pretutindeni. Totodată, nu putem să nu reamărcăm faptul că, acționând în această direcție, s-au neglijat adesea tradițiile bogate și valoroase ale arhitecturii românești, specificul nostru național. Or, noi considerăm că arhitectura modernă nu poate să nu țină seama și de tradițiile naționale, de ceea ce este caracteristic spiritului și sensibilității națiunii respective, de concepția despre frumos a fiecărui popor. După cum știți, avem tradiții culturale bogate

le: poporul nostru este profund iubitor de frumos. Doresc, de asemenea, să subliniez aici justețea acelor opinii critice exprimate de cetățeni care arată că la proiectarea unor cartiere și mari ansambluri de locuințe nu a existat întotdeauna preocuparea pentru asigurarea unei ambianțe generale social-culturale cât mai corespunzătoare cerințelor noi de viață ale oamenilor muncii. S-a ignorat adesea crearea a ceea ce am putea numi centrul de gravitate al nucleului arhitectonic, centru construit din îmbinarea armonioasă a clădirilor destinate locuitorilor, precum și a celor destinate activității comerciale, de deservire și cu caracter cultural, a spațiilor afectate odihnei și recreației, activităților distractive și de altă natură.

Există, de asemenea, critici îndreptățite în legătură cu activitatea de sistematizare desfășurată de arhitecții noștri. Cu toate că de multă vreme s-a atras atenția asupra necesității unei amplasări cât mai raționale a noilor construcții în orașe, se constată încă deficiențe în concepția de sistematizare. În cartiere noi, blocurile sunt dispersate uneori la întâmplare, nu se mai încheagă în străzi și bulevare precis conturate, într-o linie urbanistică clară. O asemenea sistematizare are, totodată, drept consecință risipa de teren. Procedul de a păstra între blocuri mari suprafețe de teren nefolosite nu numai că afectează negativ imaginea arhitecturală a cartierului, a localității respective, dar reduce densitatea construcțiilor de locuințe, împiedică satisfacerea în cele mai bune condiții a nevoilor de spațiu locuibil în orașele respective.

Am mai avut ocazia să mă refer și cu alte prilejuri la tendințele de gigantomanie manifestate în domeniul construcțiilor industriale: la „pașunea” pentru edificii de dimensiuni și proporții nejustificate de cerințele funcționale reale, de necesitățile concrete ale activității producției. A existat și mai există încă tendința de a asigura clădirilor industriale exterioare costisitoare, realizate prin folosirea unor materiale scumpe, greu de procurat și care nu sunt reclamate prin nimic de producție. Asemenea orientări — în contradicție de altfel cu practicile uzitate pe plan internațional, cu tendința universală, cu adevărat modernă, spre construcții simple, rațional dimensionate, cât mai ușoare — duc la o mare scumpire a investițiilor. În legătură cu aceasta, este de criticat și tendința de a se acorda o pondere exagerată construcțiilor anexe în cadrul uzinelor și combinatelor noi, clădirilor pentru administrație, pentru activități cu caracter neproductiv. Preocuparea de a pune pe primul plan zidurile și nu elementul determinant al producției, mașinile și utilajele, a costat destul de scump statul nostru. Trebuie spus că înclinația spre dimensiuni disproportionante, practicarea unui stil arhitectural extravagant, costisitor, s-au manifestat și în domeniul construcțiilor social-culturale.

Este limpede că la slaba preocupare a arhitecților pentru economicitatea construcțiilor, la fenomenul de ruptură manifestat multă vreme între arhitectură și producție a contribuit, într-o anumită măsură, și faptul că în cadrul programului de studii în învățământul superior, disciplinele legate de eficiența economică ocupă un loc nesatisfăcător. Cu toate că în timpul din urmă s-au luat unele măsuri în această privință, cu noștințele arhitecturale nu se predau încă într-o legătură strinsă cu problemele economice ale dezvoltării industriei și agriculturii, ale vieții social-culturale din patria noastră.

De asemenea, cred că trebuie atrasă atenția asupra unei anumite neglijări de către școala noastră superioară a datoriei de a cultiva în rândul studenților tradițiile arhitecturii naționale, de a orientarea pe viitorii arhitecți în direcția îmbinării armonioase a specificului național, popular, cu cerințele construcției moderne, astfel încât să rezulte o sinteză originală, proprie noii arhitecturii românești, care să exprime cât mai plastic caracteristicile și gustul poporului nostru, precum și principiile estetice ale societății socialiste.

Desigur, arănd aceste neajunsuri nu înseamnă că negăm — ceea ce am afirmat încă de la început — marea contribuție pe care arhitecții și proiectanții au adus-o și o

aduc la vasta operă constructivă ce se desfășoară în țara noastră. Dar scopul conferinței dumneavoastră este, cred, nu numai punerea în evidență a lucrurilor bune, ci și a greșelilor și orientărilor necesare, pentru a se putea contura astfel clar direcțiile dezvoltării de viitor a creației arhitecturale, corespunzător nevoilor societății noastre socialiste.

În legătură cu aceasta, cred că se impune să subliniem deschis faptul că Uniunea Arhitecților, conducerea sa, nu au acționat cu destulă hotărâre pentru rezolvarea problemelor ce stau astăzi în fața arhitecților din România. Totodată, o parte din neajunsurile despre care am vorbit mai înainte, se datorează, cred, și concentrării exagerate a masei arhitecților în centrul Capitalei, faptului că destul de puțini arhitecți și proiectanți lucrează în județe, acolo unde se desfășoară, în practică, nemijlocit, munca de creație și construcție. De asemenea, nu toți arhitecții urmăresc până la capăt realizarea proiectelor pe care le concep, nu conlucrează suficient cu constructorii, cu beneficiarii în vederea adoptării soluțiilor constructive cele mai eficiente.

Actuala conferință va trebui să definească limpede sarcinile ce stau azi în fața generației și creației noastre arhitecturale, pentru cristalizarea unei școli românești avansate de arhitectură cât mai modernă, care să corespundă cerințelor actuale ale dezvoltării economico-sociale a României și, în același timp, să-și aducă contribuția proprie la progresul arhitecturii pe plan internațional. Noi dorim ca arhitecții, Uniunea Arhitecților să aibă un rol tot mai important în viața societății noastre socialiste. (Aplauze puternice).

Stimați tovarăși,

Conferința dumneavoastră se desfășoară în condițiile cind întregul popor a trecut cu toate forțele la înfăptuirea prevederilor noului plan cincinal 1971—1975. Cunoașteți cu toții amplitudinea programului de construcție economică, socială și culturală elaborat de Congresul al X-lea și pe care îl prevede cincinalul de curând început. Ceea ce vreau să subliniez în mod deosebit la conferința dumneavoastră este că din totalul de investiții ce se prevede pentru următorii 5 ani și care însumează circa 500 miliarde lei — mai mult decât s-a cheltuit la acest capitol în ultimul deceniu — peste 200 de miliarde vor fi afectate construcțiilor propriuzile, atât în domeniul economic cât și în cel social-cultural.

Cincinalul actual prevede ridicarea unui număr de peste 1700 obiective industriale și agricole în toate județele țării, dezvoltarea rețelei de școli, a construcției de spitale și policlinici, de creșe, cămine și alte instituții publice, realizarea din fondurile statului a peste 500 000 de locuințe noi. În același timp, vom acționa pentru dezvoltarea în continuare a sistematizării orașelor. De asemenea, se vor lua măsuri care să asigure realizarea în următorii 10—15 ani a sistematizării rurale, precum și crearea de noi centre urbane.

Iată, tovarăși, ce largi perspective de creație, de afirmare a talentului și capacității de muncă se deschid în fața arhitecților chemați să realizeze, împreună cu întregul popor, vastul program de dezvoltare a patriei stabilit de Congresul al X-lea. (Aplauze puternice). Întotdeauna, dar mai cu seamă astăzi, arhitectura a fost și este strins legată de satisfacerea nevoilor reale ale oamenilor, a necesităților societății: ea are menirea de a da viață unor construcții care să asigure poporului condiții de muncă și de trai cât mai bune, să îmbine în modul cel mai armonios utilul cu frumosul. Criteriul fundamental care trebuie să stea în centrul atenției tuturor celor care lucrează în domeniul arhitecturii este utilitatea socială a lucrărilor pe care le concep și le realizează. De altfel, până la urmă, valoarea oricărei opere create de mintea și mina omului este determinată de măsura în care satisfac o necesitate a comunității umane, răspunde cerințelor vieții, ale progresului. Arhitectura este, poate, dintre toate artele, cea mai legată de satisfacerea necesităților omului. (Vii aplauze).

În unul cincinal, acționând pe linia înfăptuirii politicii partidului de ridicare continuă, susținută, a nivelului de trai material și spiritual al

întregului popor, se prevede, cum am arătat, realizarea unui mare volum de construcții social-culturale. Este necesar ca noile ansambluri de locuințe ce se vor ridica în acest cincinal să fie astfel concepute încât, printr-o judicioasă amplasare a construcțiilor de interes social-cultural, să se asigure satisfacerea într-un grad sporit a cerințelor și exigențelor crescînde ale oamenilor muncii. În același timp, noile ansambluri trebuie să ofere o imagine estetică atrăgătoare, care să îmbine în mod armonios linia simplă și elegantă a stilului modern, contemporan, cu frumusețea plastică a formelor arhitecturale tradiționale românești. Clădirile de utilitate publică ce se prevăd a fi construite trebuie plasate în așa fel încât fiecare ansamblu de locuințe să aibă un centru social propriu, care să permită locuitorilor o bună aprovizionare, servicii necesare, o viață culturală bogată și variată, parcuri de recreere și agrement, terenuri pentru sport și alte activități organizate pentru tineret și copii. Asemenea centre trebuie să fie un puternic factor de atracție pentru cetățeni, cadrul unei ambianțe cât mai plăcute de viață.

Atât în noile cartiere care se construiesc în prezent, cât și în cartierele ridicate în ultimii ani, este necesar să se asigure o folosire cât mai rațională a suprafețelor de teren, o densitate optimă a construcțiilor. În procesul de dezvoltare continuă a orașelor, cartierelor, străzilor, trebuie să se urmărească și rețențarea greseliilor de concepție și a deficiențelor de sistematizare comise în trecut.

Cînd arhitecții se așează la planșetă, trebuie să se gîndească în primul rînd la om. Nu trebuie să uite, de asemenea, că el însuși vor locui în ansamblurile pe care le proiectează. (Vii aplauze).

Probleme importante se pun, de asemenea, în legătură cu sistematizarea satelor. Pe baza hotărîrilor Conferinței Naționale a partidului sînt în curs de elaborare și definitivare studiile de sistematizare a satelor. În cursul acestui an vor trebui realizate schemele orientative pentru sistematizarea teritorială a județelor, a comunelor și satelor. Unul din obiectivele esențiale ale sistematizării va fi crearea în fiecare județ a noi centre urbane în jurul cărora să graviteze 4—5 comune. Totodată, se va urmări concentrarea și folosirea cât mai rațională a clădirilor de utilitate social-culturală, organizarea activității de deservire comercială, sanitară, cultural-artistică a populației. Acționînd cu perseverență în această direcție, vom asigura ca, într-adevăr, în următorii 10—15 ani, satul românesc să-și schimbe în mod radical înfățișarea. Paralel cu dezvoltarea forțelor de producție, cu modernizarea producției agricole, cu intensificarea întregii vieți economice culturale și sociale a satelor, sistematizarea rurală trebuie să contribuie la apropierea treptată a satului de oraș pe calea ridicării generale a condițiilor de trai ale țărânilor, ale tuturor locuitorilor din mediul rural. Aceasta este o condiție esențială a făuririi unei societăți armonios dezvoltate, care să ofere tuturor oamenilor muncii de la orașe și se poate posibilități egale de a se bucura de binefacerile civilizației moderne, de condiții de viață materiale și spirituale optime. Aceasta este o condiție de bază a construcției societății socialiste multilaterale dezvoltate, a treierii la făurirea comunismului în România. (Aplauze puternice).

În ce privește construcțiile economice, o atenție deosebită vor trebui să acorde arhitecții și proiectanții sarcinii ca noile obiective să asigure, prin modul în care sînt concepute și realizate, condiții cât mai bune de lucru pentru muncitori, tehnicieni și ingineri, ținînd seama de cerințele organizării moderne a producției, ale protecției și securității muncii, de preocuparea constantă a partidului și statului nostru pentru ușurarea efortului fizic al celor ce muncesc. Trebuie ca și pe această cale să asigurăm crearea unei ambianțe cât mai adecvate de lucru, să contribuim la transformarea procesului de muncă — care, după cum se știe, prezintă o necesitate socială — într-o reală satisfacție.

Pornind de la aceste cerințe, trebuie evitat însă în proiectarea construcțiilor tot ceea ce este de prisos, costisitor, neeconomic, tot ce merge pe

scurtarea duratei de execuție a lucrărilor și realizarea unor construcții eficiente, moderne, nu sînt posibile decît în condițiile asigurării unui grad sporit de industrializare a construcțiilor, utilizării largi a prefabricatelor și a metodelor industriale de execuție. Această cerință, ridicarea activității de construcții din țara noastră la nivelul tehnicii mondiale, nu se poate realiza fără asigurarea tipizării proiectării, fără utilizarea pe scară largă a proiectelor tip. Promovînd intens practica elaborării de proiecte tip, trebuie combătută, totodată, mentalitatea că tipizarea proiectelor, introducerea metodelor moderne, industriale, în construcții trebuie să ducă în mod fatal la monotonia și uniformitate. Forța de creație, capacitatea și spiritul de inovație al arhitectului modern se verifică tocmai în găsirea soluțiilor care să permită, în condițiile tipizării proiectelor și industrializării lucrărilor, realizarea unei largi varietăți de stiluri, de forme. Noi sîntem convinși că arhitecții din țara noastră dispun de suficient talent, de spirit creator, sînt înzestrați cu bogată fantezie profesională și sînt capabili ca, mergînd pe calea tipizării și industrializării lucrărilor, să creeze opere de mare valoare arhitecturală.

O sarcină importantă, care astăzi intră încă foarte puțin în atenția arhitecților și proiectanților, este grija pentru interiorul locuințelor și construcțiilor social-culturale, pentru confortul și ambianța pe care acesta îl oferă oamenilor muncii. În legătură cu aceasta, se impune organizarea colaborării între arhitecți și realizatorii de modele în producția bunurilor industriale de folosință îndelungată. Dimensiunile, forma și funcționalitatea mobilierului locuințelor trebuie concepute paralel cu proiectele arhitectonice ale construcțiilor; astfel, cumpărătorul nu va mai întâmpina dificultăți la amplasarea și locuirea sa a mobilierului existent pe piață. Același lucru e valabil și în ceea ce privește producția de covorașe, de tapete, de instalații sanitare și altele. Printre-o mai bună conlucrare a arhitecților cu cei ce proiectează și realizează aceste bunuri, să dăm posibilitate cetățeanului să-și creeze un cadru de viață cât mai adecvat, cât mai plăcut.

Viața, activitatea practică de proiectare și realizare a construcțiilor ridică în fața arhitecților și proiectanților și beneficiarii, proprietari ai tuturor acestor bogății — fiecare cetățean este coproprietar al avuției naționale — și arevi obligatia să vă preocupați, ca și noi, de gospodărirea cât mai bună a mijloacelor materiale și financiare ale statului, pentru a crea cât mai multe locuințe, cât mai multe spații de lucru pentru populație, pentru a contribui la prosperitatea patriei. Numai pe această cale vom putea crește venitul național, vom putea crea condiții pentru ridicarea tot mai rapidă a bunăstării generale a poporului nostru. (Vii aplauze).

În legătură cu aceasta este necesar să se asigure o strînsă colaborare între arhitecți, constructori și beneficiarii direcți ai noilor construcții — muncitori, ingineri și tehnicieni — care urmează să conducă procesul de producție în unitățile respective. Tot ceea ce se proiectează și se construiește în domeniul industrial trebuie să fie rezultatul cooperării acestor factori, sinteza gândirii și experienței lor comune.

Este de înțeles că înfăptuirea importantului program de construcții ce ni-l propunem în cadrul cincinalului actual, calea grandamanei și extravaganței. Principala grijă a arhitecților trebuie să fie crearea unui cadru cât mai înțeles pentru buna funcționare a ceea ce este esențial și hotărîtor în procesul de producție — mașinile și utilajele, instalațiile tehnice. Linia pe care trebuie să meargă proiectarea este de a micșora continuu, în ansamblul investițiilor, ponderea cheltuielilor afectate construcțiilor. Trebuie mai bine valorificată, în această privință, atît experiența pozitivă proprie, cît și experiența țărilor avansate, pentru a găsi soluții de amplasare în aer liber a unor instalații și utilaje, folosindu-se pentru construcția halelor materiale ușoare și lefime, încuicându-se cele deficitare și scumpe.

În domeniul construcțiilor industriale, preocuparea trebuie să fie nu de a realiza opere arhitecturale „de artă”, smulging admirație trecătoare pentru înfățișarea exterioară a unităților economice, ci de a crea cadrul corespunzător și condițiile necesare pentru ca oamenii muncii să creeze ei opere de artă în domeniul producției de bunuri materiale, care să stîrnească admirație, atît în țară cît și în străinătate, printr-o tehnicitate înaltă, printr-o calitate ireproșabilă, care să poată concura cu succes pe orice piață printr-un preț de cost cât mai scăzut. Procedînd astfel, proiectanții obiectivelor industriale vor putea spune că și-au făcut cu adevărat datoria, că și-au înțeles menirea ce le revine în asigurarea progresului economic al țării. (Vii aplauze). Numai pe calea reducerii dimensiunii construcțiilor industriale, am fi putut obține, în cincinalul care a trecut, o economie de circa 10 miliarde de lei. Ținînd seama de volumul mare pe care-l avem de construit în cincinalul următor, printr-o dimensionare rațională a clădirilor vom putea realiza economii de 15—20 de miliarde de lei, ceea ce înseamnă echivalentul a peste 300 de mii de apartamente, dacă scotim la preț de 50 de mii apartamentul. Iată ce mari posibilități de economie există în acest domeniu. Iată de ce, la proiectarea unei uzine, trebuie să se pornească nu de la vise, de la viziuni grandioase, ci de la necesitatea folosirii eficiente a fiecărui leu, a fiecărui kg de ciment sau de fier-beton.

Pînă la urmă trebuie să vă gândiți că sînteți nu numai arhitecți și proiectanți ci și beneficiari, proprietari ai tuturor acestor bogății — fiecare cetățean este coproprietar al avuției naționale — și aveți obligatia să vă preocupați, ca și noi, de gospodărirea cât mai bună a mijloacelor materiale și financiare ale statului, pentru a crea cât mai multe locuințe, cât mai multe spații de lucru pentru populație, pentru a contribui la prosperitatea patriei. Numai pe această cale vom putea crește venitul național, vom putea crea condiții pentru ridicarea tot mai rapidă a bunăstării generale a poporului nostru. (Vii aplauze).

Este de înțeles că înfăptuirea importantului program de construcții ce ni-l propunem în cadrul cincinalului actual, calea grandamanei și extravaganței. Principala grijă a arhitecților trebuie să fie crearea unui cadru cât mai înțeles pentru buna funcționare a ceea ce este esențial și hotărîtor în procesul de producție — mașinile și utilajele, instalațiile tehnice. Linia pe care trebuie să meargă proiectarea este de a micșora continuu, în ansamblul investițiilor, ponderea cheltuielilor afectate construcțiilor. Trebuie mai bine valorificată, în această privință, atît experiența pozitivă proprie, cît și experiența țărilor avansate, pentru a găsi soluții de amplasare în aer liber a unor instalații și utilaje, folosindu-se pentru construcția halelor materiale ușoare și lefime, încuicându-se cele deficitare și scumpe.

Prin întreaga sa activitate, Uniunea Arhitecților trebuie să ajute guvernul țării la elaborarea și înfăptuirea măsurilor pentru realizarea în cele mai bune condiții a programului de construcții; ea trebuie să devină organul de specialitate — ca să spun așa — al conducerii de partid și de stat în domeniul proiectării, forul real și eficient de orientare și îndrumare a tuturor specialiștilor din arhitectură, a întregului corp de arhitecți. (Vii aplauze).

În același timp, Uniunea trebuie să aibă un rol important în ridicarea continuă a nivelului de cunoștințe al arhitecților și proiectanților, în perfecționarea pregătirii lor profesionale și (finerea la curent cu tot ceea ce aduce nou, avansat, practica în acest domeniu. Ea trebuie să asigure o mai bună reabilitare a forțelor de proiectare pe întregul cuprins al țării, o mai rațională folosire a cadrelor de arhitecți pentru acoperirea cerințelor tuturor județelor. Trebuie să avem în vedere că, în perspectivă, orașele și comunele vor trebui să ele să dispună de specialiști. Uniunea trebuie să dezvolte și să îmbunătățească activitatea filialelor existente, să-și organizeze filiale în toate județele, unind în cadrul acestora forțele arhitecților și proiectanților, dezbătînd problemele pe care le ridică activitatea de construcție pe plan local.

Uniunea Arhitecților trebuie să asigure o colaborare strînsă cu alte categorii de specialiști și oameni ai muncii care concură la ridicarea construcțiilor, la amenajarea lor, la dezvoltarea urbanismului, la sistematizarea orașelor și satelor. La dezbaterile problemelor și la soluționarea lor, Uniunea trebuie să antreneze, alături de arhitecți, constructori, economiști, sociologi și alți specialiști, organizînd împreună cu aceștia grupe speciale de studiu și de elaborare a soluțiilor. De asemenea, Uniunea trebuie să conlucreze cu organizațiile sindicale, de tineret, de femei, cu alți reprezentanți ai opiniei publice pentru a cunoaște cît mai bine cerințele și punctele de vedere ale tuturor categoriilor de oameni ai muncii. Procedînd astfel, Uniunea Arhitecților va mijloci în mod eficient legătura arhitecților cu întreaga viață tumultuoasă a patriei noastre, cu cerințele pe care le ridică evoluția societății, va face ca munca și activitatea întregului corp de arhitecți și proiectanți să exprime în mod adecvat dorințele și aspirațiile întregului popor — beneficiarii nemijlocit a tot ceea ce se creează astăzi în România socialistă.

O condiție fundamentală a progresului arhitecturii românești, a creșterii capacității sale de a răspunde în condiții cît mai bune cerințelor sporite pe care le pune dezvoltarea generală a țării o constituie creșterea preocupării pentru perfecționarea învățămîntului superior, pentru legarea lui cît mai strîns de cerințele practice edificării socialismului. În conformitate cu hotărîrile partidului și guvernului privind perfecționarea întregului nostru învățămînt, trebuie să se pună un mai mare accent pe dezvoltarea activității practice a studenților.

Încă de pe băncile școlii viitorii arhitecți trebuie puși în situația de a soluționa probleme de proiectare concretă din orașe și sate și nu de a se rezuma la însușirea unor norme și principii generale. Trebuie să facem astfel încît în timpul școlii studenții să lucreze efectiv la proiectele de construcție social-culturală și industrială, ca lucrările de diplomă ale absolvenților să reprezinte proiecte reale, soluții constructive pentru înălțarea unor construcții economice și social-culturale concrete și nu scheme abstracte, simple improvizări fără utilitate practică, sau eventual doar pentru expoziții. Să înțelegem că viitorii arhitecți trebuie să lucreze din primul an al facultății, începînd cu desenul și pînă la proiect. Numai așa școala noastră de arhitectură va deveni o școală modernă, viitorii arhitecți vor putea răspunde din prima zi a intrării în cîmpul muncii cerințelor practice, dezvoltării societății noastre. Desigur, aceasta e valabil nu numai pentru arhitecți, dar mă refer acum la arhitectură, unde considerăm că în școala se poate face mai mult decît în orice alt domeniu o activitate concretă, se poate lega procesul de învățămînt de activitatea de proiectare zilnică.

Se știe că actuala capacitate de proiectare nu ține pasul cu nevoile planului de construcții. Înfrîngem din această cauză începerea unor construcții, în timp ce dispunem de sute și sute de profesori, conferențieri, asistenți, studenți care ar putea participa efectiv la realizarea acestor lucrări. Aceasta cerem noi învățămîntului să facă începînd din acest an!

Iată, tovarăși, cîteva probleme pe care am dorit să le ridic în fața conferinței dumneavoastră, a arhitecților și proiectanților din România. Am speranța — mai mult — convîngerea, că conferința dumneavoastră va marca un moment important în arhitectura din România, că urmările conferinței vor fi simțite în cel mai scurt timp în întreaga activitate de proiectare din țara noastră.

Fără îndoială, dezbaterile conferinței vor duce la elaborarea unui program concret de acțiune al Uniunii Arhitecților, — un larg forum democratic al arhitecților din România care, alături de întregul popor, să contribuie la înfăptuirea cu succes a marilor sarcini trasate de Congresul al X-lea al partidului. (Aplauze prelungeite).

De felul cum veți dezbate problemele, de oamenii pe care îi veți alege în conducerea Uniunii depinde activitatea viitoare. Noi dorim ca Uniunea să aibă o conducere activă, care să militeze pentru a realiza în practică marile sarcini ale arhitecților, să mobilizeze și să unească eforturile tuturor arhitecților. Tocmai de aceea, să alegeți în conducerea Uniunii pe cei mai buni dintre dumneavoastră — și profesional și politic — cetățeni valoroși ai patriei noastre, hotărîți să facă totul pentru a contribui la construcția socialismului și comunismului în România, la înălțarea poporului nostru pe culmele civilizației și progresului. (Aplauze puternice).

Doresc să urez succes deplin lucrărilor Conferinței, tuturor creatorilor din domeniul arhitecturii, de la care poporul român așteaptă noi și valoroase proiecte pentru edificiile ce se înalță pe tot cuprînsul țării, un aport și mai mare la ridicarea lăminosului edificiu al socialismului pe pămîntul României. (Aplauze prelungeite).

Vă doresc dumneavoastră, tuturor arhitecților și proiectanților, succese cît mai mari în activitatea viitoare, multă sănătate și fericire! (Aplauze puternice, prelungeite).

LUCRĂRILE CELEI DE-A III-A CONFERINȚE A UNIUNII ARHITECȚILOR

(Urmare din pag. 1)

Pe marginea raportului au început discuțiile. Au luat cuvîntul arh. Ștefan Barbu — Institutul de proiectări al industriei ușoare, arh. Enăchescu Cristian — Institutul proiect-București, arh. Gheorghiu Bujor — Institutul de proiectări al Ministerului Învățămîntului, arh. Mircea Stancu — Ministerul Turismului, arh. Don Cristescu — Institutul județean de proiectare Brnoș.

Pe marginea raportului au început discuțiile. Au luat cuvîntul arh. Ștefan Barbu — Institutul de proiectări al industriei ușoare, arh. Enăchescu Cristian — Institutul proiect-București, arh. Gheorghiu Bujor — Institutul de proiectări al Ministerului Învățămîntului, arh. Mircea Stancu — Ministerul Turismului, arh. Don Cristescu — Institutul județean de proiectare Brnoș.

Pe marginea raportului au început discuțiile. Au luat cuvîntul arh. Ștefan Barbu — Institutul de proiectări al industriei ușoare, arh. Enăchescu Cristian — Institutul proiect-București, arh. Gheorghiu Bujor — Institutul de proiectări al Ministerului Învățămîntului, arh. Mircea Stancu — Ministerul Turismului, arh. Don Cristescu — Institutul județean de proiectare Brnoș.

Pe marginea raportului au început discuțiile. Au luat cuvîntul arh. Ștefan Barbu — Institutul de proiectări al industriei ușoare, arh. Enăchescu Cristian — Institutul proiect-București, arh. Gheorghiu Bujor — Institutul de proiectări al Ministerului Învățămîntului, arh. Mircea Stancu — Ministerul Turismului, arh. Don Cristescu — Institutul județean de proiectare Brnoș.

Pe marginea raportului au început discuțiile. Au luat cuvîntul arh. Ștefan Barbu — Institutul de proiectări al industriei ușoare, arh. Enăchescu Cristian — Institutul proiect-București, arh. Gheorghiu Bujor — Institutul de proiectări al Ministerului Învățămîntului, arh. Mircea Stancu — Ministerul Turismului, arh. Don Cristescu — Institutul județean de proiectare Brnoș.

(Agerpres)

RAPORT LA CONFERINȚA A III-A A UNIUNII ARHITECTURILOR DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

— prezentat de tovarășul POMPILIU MACOVEI —

În perioada care s-a scurs de la precedenta Conferință a Uniunii Arhitecților, se subliniază în partea de început a raportului — poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, desfășurând o muncă însuflețită și rodnică, a obținut o serie de realizări deosebite, prin care societatea noastră a făcut noi și viguroși pași înainte pe calea dezvoltării construcției socialiste. Amintind succesele cincinalului trecut, raportul trece apoi în revistă principalele caracteristici și obiective ale etapei următoare. Aceste prevederi conturează imaginea unui program de activitate, amplasarea și realizarea proiectelor și care privește contribuția arhitecților, marea lor răspundere.

Privind retrospectiv înapoi, de la început — a arătat vorbitorul — putem afirma cu satisfacție că, în bogata activitate a acestor doi ani, arhitecții au fost prin devotament, pricepere și conștiințozitate profesională, o prezență activă; rezultatele muncii lor sunt materializate în domeniul sistemărilor. În realizarea de construcții industriale, energetice și agro-technice, de locuințe, social-culturale și comerciale, pentru turism și sport, în transporturi și telecomunicații, mobilier și decorativ, restaurări de monumente istorice, și în alte sectoare care implică intervenția lor calificată. Prin multe dintre lucrările lor — care reprezintă o adevărată minerie națională — arhitecții au contribuit la afirmarea talentului și hărniciei poporului român, la exprimarea forței și vitalității statului nostru socialist.

În continuare, raportul a subliniat faptul că lucrările Conferinței Uniunii Arhitecților se desfășoară într-o perioadă în care oamenii muncii se pregătesc să împlinesc cu cinste apropiata aniversare a semicentenarului Partidului Comunist Român. Această fericită împrejurare conferă înfrățirea arhitecților o semnificație deosebită. În înaltul lor al Conferinței lor Naționale, însufleții de dragoste și devotament pentru conducerea înțeleaptă a partidului și statului, pentru tovarășul Nicolae Ceaușescu personal, arhitecții își exprimă atașamentul profund față de politica internă și externă a țării, se angajează solemn să-și consacre întreaga activitate nobilă idealului care animă astăzi societatea noastră, cauzei păcii și prieteniei între popoare, cauzei socializmului și comunizmului.

Arhitectura a constituit, în toate timpurile, o formă de activitate necesară, îndreptată spre satisfacerea unor necesități umane de ordin material și spiritual — sociale și individuale: în acest scop, ea trebuie să asigure organizarea spațiului astfel încât să rezolve corespunzător problemele utilitare, funcționale și de confort, folosind judicios materialele și mijloacele tehnice cele mai adecvate. În condiții de cît mai mare eficiență economică, cît și pentru a obține valori estetice cît mai înalte.

Subliniindu-se factorii caracteristici pentru stadiul actual de dezvoltare a arhitecturii și urbanizmului, ca și faptul că societatea socialistă deține premisele și condițiile rezolvării consistente, coordonate — și în folosul întregii societăți — a tuturor solicitărilor, în raport se arată că, în cadrul amplului proces de dezvoltare multilaterală a țării, arhitectura are o deosebită importanță. În acest context, activitatea arhitecților, aportul lor profesional la rezolvarea diverselor probleme puse de viață constituie o mare răspundere socială. După cum spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Consfătuirea consacrată activității de proiectare în domeniul construcțiilor, din ianuarie 1967, posibilitatea pe care o oferă socializmul de a concentra mijloace materiale și financiare în direcțiile necesare dezvoltării economice, culturale și științifice impune o atitudine de maximă exigență din partea tuturor celor ce muncesc aceste mijloace. Este astfel firesc ca documentele programatice, hotărârile și indicațiile conducerii de partid și de stat să găsească un răspuns puternic în rîndul arhitecților; ele acționează atât asupra conștiinței lor cetățenești, cît și asupra responsabilității lor profesionale, constituind surse de prețioase învățăminte, de principii menite să le orienteze întreaga activitate.

În anii care au trecut de la ultima conferință a Uniunii noastre, arhitecții au contribuit, alături de numeroșii specialiști, în cadrul activității de urbanism și sistematizare, la dezvoltarea organizată a orașelor, și deci la sistematizarea zonelor industriale, la

amplasarea mai judicioasă și dezvoltarea rațională a acestor zone și obiective industriale, la realizarea a numeroase ansambluri de locuințe cu dotări social-culturale, ansambluri pentru odihnă și turism, centre reprezentative din localitățile în continuă transformare. Cu exemple semnificative se arată apoi, în raport, că arhitecții s-au preocupat mai atent de folosirea rațională a terenurilor destinate construcțiilor, că mărirea densității construcțiilor a dus la limitarea perimetrului construit al localităților, la păstrarea unor terenuri agricole fertile, la reducerea circulațiilor, la scurtarea liniilor de transport în comun și a rețelei edilitare.

Succesele înregistrate de țara noastră și în acest domeniu nu înseamnă că arhitecții au început să fie conștienți și comentați favorabil și pe plan internațional. În cadrul C.A.E.R., în sesiunea Comisiei economice O.N.U. pentru Europa, din aprilie-mai 1969, în seminarul O.N.U., ținut la București în octombrie 1969, ca și în alte manifestări, referatele și sintezele prezentate de reprezentanții noștri au fost apreciate ca deosebit de valoroase.

În activitatea de sistematizare — constată raportul — se văd însă și unele rămăniți de sistematizare nu au avut întotdeauna o bază de adevărat științific, unele proiecte au fost insuficient gândite din punct de vedere al eficienței economice; deși s-au realizat schițe de sistematizare pentru 1430 de comune și 4110 sate, în domeniul sistematizării rurale s-a făcut încă mult prea puțin; protecțiile existente nu au fost întotdeauna elaborate pe baza unei concepții de perspectivă. Numindu-se și alte lipsuri, se subliniază apoi că o cauză a multor deficiențe din activitatea de sistematizare a fost faptul că numeroase au fost lipsite de proiecte sau de proiecte incomplete sau parțial de prezentate unor arhitecți și urbanizmi competenți; după cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, la înfrățirea cu conducerea Uniunii Arhitecților și cadrele de răspundere din domeniul proiectării și sistematizării, activitatea de sistematizare nu se poate concentra cu precădere în București. În continuarea raportului, sint precizate principalele sarcini de viitor pentru activitatea de sistematizare teritorială, care este deosebit de importantă, alături de proiectare, atât la scară ansamblurilor urbane, cît și la nivelul construcțiilor luate în parte — se spune în raport — arată că, în munca arhitecților persistă încă o serie de deficiențe și dificultăți; unii proiectanți n-au înțeles încă pe deplin ponderea și importanța problemelor economice și sociale în activitatea lor profesională.

Abordînd problema tendințelor și căilor de dezvoltare în viitor a sectorului de construcții, raportul se oprește asupra domeniului de importanță vitală pentru întreaga activitate de proiectare și execuție care este industrializarea, și — ca un mijloc de realizare a acesteia — tipizarea. În ultimii ani s-a înregistrat un progres remarcabil în direcția pătrunderii concepției de industrializare în procesul de execuție a construcțiilor, în toate domeniile. Pentru ridicarea în continuare a nivelului industrializării și modernizării lucrărilor de construcții, conducerea superioară de partid și stat a aprobat „Programul de dotare cu mașini și utilaje a organizațiilor de construcții-montaj, pe perioada 1971—1975”.

Ca premisă importantă a industrializării, o amploare deosebită a căpătat acțiunea de tipizare a construcțiilor. Putem spune că astăzi marea majoritate a construcțiilor de locuințe, școli, creșe-grădinițe, sint realizate pe bază de proiecte-tip și refoșibile, iar acțiunea de diferențiere a gradelor de confort al locuințelor și unităților social-culturale este în întregime bazată pe tipizare. Dar, cu toate progresele evidente din domeniul industrializării construcțiilor și al tipizării, nu ne putem deloc mulțumiți de aceste rezultate. Adevărul este că modul de abordare a unui studiu și metodele de lucru ale multora dintre noi datează din epoca metodelor preindustriale de construcție și concepția și multe proiecte, chiar dintre cele executate astăzi pe șantier cu procedee industriale, sint concepute de fapt de unii arhitecți într-o manieră tradițională, necondiționată în fond cu tehnica de realizare și nu sint expresia organică a unei concepții cu adevărat moderne, avansate. Se prevede că pînă în 1975, construcțiile realizate prin metode industriale s-a atîngut un procent de 85—90 la sută din total; este de datoria noastră să studiem largirea gamei de soluții și perfecționarea celor existente, să căutăm rezolvări noi, mai simple din punct de

vedere funcțional, mai eficiente economic și capabile să conducă la cristalizarea unei arhitecturi interesante și valoroase din punct de vedere plastic.

Raportul dezvoltă, în continuare, și alte considerente legate de sarcinile actuale în domeniul industrializării construcțiilor, al dezvoltării prefabricării și tipizării. În legătură cu acestea căpătăm o mare importanță producția de materiale noi, prevederile colaboratorilor lor de diferite specialități — sint chemați să le rezolve. Reprezintă un imperativ categoric eliminarea oricăror excese în dimensionarea suprafețelor și volumelor, evitarea finisajelor costisitoare, reducerea procentului de ocupare a terenului cu construcții, scurtarea rețelelor energetice, de instalații și transport. Pentru arhitecții angrenați în proiectare și execuție construcțiilor industriale, a devenit astăzi imperios necesar să sistematizeze concepțiile funcțional-technologice, sensul și dinamica lor în perspectivă. Ei trebuie să aibă o poziție critică față de propunerile privind schemele tehnologice ale obiectivelor ce urmează a fi proiectate.

Un domeniu vast de manifestare a capacității creatoare a arhitecților îl constituie locuințele și clădirile social-culturale, domeniu ilustrat prin succese recunoscute în toate colțurile țării. După ce sint citate lucrările cele mai reușite, în raport se arată că, în acest domeniu, s-a desfășurat un proces de diferențiere pe mai multe trepte de confort, realizate în sisteme conceptive noi, cu tehnologii avansate. La indicația organelor de partid și de stat, arhitecții au reușit încă să elaboreze soluții corespunzătoare diferitelor grade de confort și — în scurt timp — să întocmească documentațiile necesare în vederea execuției pe șantier. Acțiunea de diversificare a căpătat o deosebită amploare în domeniul locuințelor, al sanătății, învățămîntului, comerțului, turismului, ducînd la obținerea unor apreciable economii și evidențind posibilitatea de sporire a sarcinilor pentru etapa 1971—1975. Se relevă apoi și alte aspecte, insistîndu-se mai cu seamă asupra necesității de a se obține o eficiență economică maximă în paralel cu asigurarea funcționalității. Examinarea din acest unghi a rezultatelor obținute în proiectare, atât la scară ansamblurilor urbane, cît și la nivelul construcțiilor luate în parte — se spune în raport — arată că, în munca arhitecților persistă încă o serie de deficiențe și dificultăți; unii proiectanți n-au înțeles încă pe deplin ponderea și importanța problemelor economice și sociale în activitatea lor profesională.

Abordînd problema tendințelor și căilor de dezvoltare în viitor a sectorului de construcții, raportul se oprește asupra domeniului de importanță vitală pentru întreaga activitate de proiectare și execuție care este industrializarea, și — ca un mijloc de realizare a acesteia — tipizarea. În ultimii ani s-a înregistrat un progres remarcabil în direcția pătrunderii concepției de industrializare în procesul de execuție a construcțiilor, în toate domeniile. Pentru ridicarea în continuare a nivelului industrializării și modernizării lucrărilor de construcții, conducerea superioară de partid și stat a aprobat „Programul de dotare cu mașini și utilaje a organizațiilor de construcții-montaj, pe perioada 1971—1975”.

Ca premisă importantă a industrializării, o amploare deosebită a căpătat acțiunea de tipizare a construcțiilor. Putem spune că astăzi marea majoritate a construcțiilor de locuințe, școli, creșe-grădinițe, sint realizate pe bază de proiecte-tip și refoșibile, iar acțiunea de diferențiere a gradelor de confort al locuințelor și unităților social-culturale este în întregime bazată pe tipizare. Dar, cu toate progresele evidente din domeniul industrializării construcțiilor și al tipizării, nu ne putem deloc mulțumiți de aceste rezultate. Adevărul este că modul de abordare a unui studiu și metodele de lucru ale multora dintre noi datează din epoca metodelor preindustriale de construcție și concepția și multe proiecte, chiar dintre cele executate astăzi pe șantier cu procedee industriale, sint concepute de fapt de unii arhitecți într-o manieră tradițională, necondiționată în fond cu tehnica de realizare și nu sint expresia organică a unei concepții cu adevărat moderne, avansate. Se prevede că pînă în 1975, construcțiile realizate prin metode industriale s-a atîngut un procent de 85—90 la sută din total; este de datoria noastră să studiem largirea gamei de soluții și perfecționarea celor existente, să căutăm rezolvări noi, mai simple din punct de

vedere funcțional, mai eficiente economic și capabile să conducă la cristalizarea unei arhitecturi interesante și valoroase din punct de vedere plastic.

Raportul dezvoltă, în continuare, și alte considerente legate de sarcinile actuale în domeniul industrializării construcțiilor, al dezvoltării prefabricării și tipizării. În legătură cu acestea căpătăm o mare importanță producția de materiale noi, prevederile colaboratorilor lor de diferite specialități — sint chemați să le rezolve. Reprezintă un imperativ categoric eliminarea oricăror excese în dimensionarea suprafețelor și volumelor, evitarea finisajelor costisitoare, reducerea procentului de ocupare a terenului cu construcții, scurtarea rețelelor energetice, de instalații și transport. Pentru arhitecții angrenați în proiectare și execuție construcțiilor industriale, a devenit astăzi imperios necesar să sistematizeze concepțiile funcțional-technologice, sensul și dinamica lor în perspectivă. Ei trebuie să aibă o poziție critică față de propunerile privind schemele tehnologice ale obiectivelor ce urmează a fi proiectate.

Un domeniu vast de manifestare a capacității creatoare a arhitecților îl constituie locuințele și clădirile social-culturale, domeniu ilustrat prin succese recunoscute în toate colțurile țării. După ce sint citate lucrările cele mai reușite, în raport se arată că, în acest domeniu, s-a desfășurat un proces de diferențiere pe mai multe trepte de confort, realizate în sisteme conceptive noi, cu tehnologii avansate. La indicația organelor de partid și de stat, arhitecții au reușit încă să elaboreze soluții corespunzătoare diferitelor grade de confort și — în scurt timp — să întocmească documentațiile necesare în vederea execuției pe șantier. Acțiunea de diversificare a căpătat o deosebită amploare în domeniul locuințelor, al sanătății, învățămîntului, comerțului, turismului, ducînd la obținerea unor apreciable economii și evidențind posibilitatea de sporire a sarcinilor pentru etapa 1971—1975. Se relevă apoi și alte aspecte, insistîndu-se mai cu seamă asupra necesității de a se obține o eficiență economică maximă în paralel cu asigurarea funcționalității. Examinarea din acest unghi a rezultatelor obținute în proiectare, atât la scară ansamblurilor urbane, cît și la nivelul construcțiilor luate în parte — se spune în raport — arată că, în munca arhitecților persistă încă o serie de deficiențe și dificultăți; unii proiectanți n-au înțeles încă pe deplin ponderea și importanța problemelor economice și sociale în activitatea lor profesională.

Abordînd problema tendințelor și căilor de dezvoltare în viitor a sectorului de construcții, raportul se oprește asupra domeniului de importanță vitală pentru întreaga activitate de proiectare și execuție care este industrializarea, și — ca un mijloc de realizare a acesteia — tipizarea. În ultimii ani s-a înregistrat un progres remarcabil în direcția pătrunderii concepției de industrializare în procesul de execuție a construcțiilor, în toate domeniile. Pentru ridicarea în continuare a nivelului industrializării și modernizării lucrărilor de construcții, conducerea superioară de partid și stat a aprobat „Programul de dotare cu mașini și utilaje a organizațiilor de construcții-montaj, pe perioada 1971—1975”.

Ca premisă importantă a industrializării, o amploare deosebită a căpătat acțiunea de tipizare a construcțiilor. Putem spune că astăzi marea majoritate a construcțiilor de locuințe, școli, creșe-grădinițe, sint realizate pe bază de proiecte-tip și refoșibile, iar acțiunea de diferențiere a gradelor de confort al locuințelor și unităților social-culturale este în întregime bazată pe tipizare. Dar, cu toate progresele evidente din domeniul industrializării construcțiilor și al tipizării, nu ne putem deloc mulțumiți de aceste rezultate. Adevărul este că modul de abordare a unui studiu și metodele de lucru ale multora dintre noi datează din epoca metodelor preindustriale de construcție și concepția și multe proiecte, chiar dintre cele executate astăzi pe șantier cu procedee industriale, sint concepute de fapt de unii arhitecți într-o manieră tradițională, necondiționată în fond cu tehnica de realizare și nu sint expresia organică a unei concepții cu adevărat moderne, avansate. Se prevede că pînă în 1975, construcțiile realizate prin metode industriale s-a atîngut un procent de 85—90 la sută din total; este de datoria noastră să studiem largirea gamei de soluții și perfecționarea celor existente, să căutăm rezolvări noi, mai simple din punct de

vedere funcțional, mai eficiente economic și capabile să conducă la cristalizarea unei arhitecturi interesante și valoroase din punct de vedere plastic.

Raportul dezvoltă, în continuare, și alte considerente legate de sarcinile actuale în domeniul industrializării construcțiilor, al dezvoltării prefabricării și tipizării. În legătură cu acestea căpătăm o mare importanță producția de materiale noi, prevederile colaboratorilor lor de diferite specialități — sint chemați să le rezolve. Reprezintă un imperativ categoric eliminarea oricăror excese în dimensionarea suprafețelor și volumelor, evitarea finisajelor costisitoare, reducerea procentului de ocupare a terenului cu construcții, scurtarea rețelelor energetice, de instalații și transport. Pentru arhitecții angrenați în proiectare și execuție construcțiilor industriale, a devenit astăzi imperios necesar să sistematizeze concepțiile funcțional-technologice, sensul și dinamica lor în perspectivă. Ei trebuie să aibă o poziție critică față de propunerile privind schemele tehnologice ale obiectivelor ce urmează a fi proiectate.

Un domeniu vast de manifestare a capacității creatoare a arhitecților îl constituie locuințele și clădirile social-culturale, domeniu ilustrat prin succese recunoscute în toate colțurile țării. După ce sint citate lucrările cele mai reușite, în raport se arată că, în acest domeniu, s-a desfășurat un proces de diferențiere pe mai multe trepte de confort, realizate în sisteme conceptive noi, cu tehnologii avansate. La indicația organelor de partid și de stat, arhitecții au reușit încă să elaboreze soluții corespunzătoare diferitelor grade de confort și — în scurt timp — să întocmească documentațiile necesare în vederea execuției pe șantier. Acțiunea de diversificare a căpătat o deosebită amploare în domeniul locuințelor, al sanătății, învățămîntului, comerțului, turismului, ducînd la obținerea unor apreciable economii și evidențind posibilitatea de sporire a sarcinilor pentru etapa 1971—1975. Se relevă apoi și alte aspecte, insistîndu-se mai cu seamă asupra necesității de a se obține o eficiență economică maximă în paralel cu asigurarea funcționalității. Examinarea din acest unghi a rezultatelor obținute în proiectare, atât la scară ansamblurilor urbane, cît și la nivelul construcțiilor luate în parte — se spune în raport — arată că, în munca arhitecților persistă încă o serie de deficiențe și dificultăți; unii proiectanți n-au înțeles încă pe deplin ponderea și importanța problemelor economice și sociale în activitatea lor profesională.

Abordînd problema tendințelor și căilor de dezvoltare în viitor a sectorului de construcții, raportul se oprește asupra domeniului de importanță vitală pentru întreaga activitate de proiectare și execuție care este industrializarea, și — ca un mijloc de realizare a acesteia — tipizarea. În ultimii ani s-a înregistrat un progres remarcabil în direcția pătrunderii concepției de industrializare în procesul de execuție a construcțiilor, în toate domeniile. Pentru ridicarea în continuare a nivelului industrializării și modernizării lucrărilor de construcții, conducerea superioară de partid și stat a aprobat „Programul de dotare cu mașini și utilaje a organizațiilor de construcții-montaj, pe perioada 1971—1975”.

Ca premisă importantă a industrializării, o amploare deosebită a căpătat acțiunea de tipizare a construcțiilor. Putem spune că astăzi marea majoritate a construcțiilor de locuințe, școli, creșe-grădinițe, sint realizate pe bază de proiecte-tip și refoșibile, iar acțiunea de diferențiere a gradelor de confort al locuințelor și unităților social-culturale este în întregime bazată pe tipizare. Dar, cu toate progresele evidente din domeniul industrializării construcțiilor și al tipizării, nu ne putem deloc mulțumiți de aceste rezultate. Adevărul este că modul de abordare a unui studiu și metodele de lucru ale multora dintre noi datează din epoca metodelor preindustriale de construcție și concepția și multe proiecte, chiar dintre cele executate astăzi pe șantier cu procedee industriale, sint concepute de fapt de unii arhitecți într-o manieră tradițională, necondiționată în fond cu tehnica de realizare și nu sint expresia organică a unei concepții cu adevărat moderne, avansate. Se prevede că pînă în 1975, construcțiile realizate prin metode industriale s-a atîngut un procent de 85—90 la sută din total; este de datoria noastră să studiem largirea gamei de soluții și perfecționarea celor existente, să căutăm rezolvări noi, mai simple din punct de

vedere funcțional, mai eficiente economic și capabile să conducă la cristalizarea unei arhitecturi interesante și valoroase din punct de vedere plastic.

Raportul dezvoltă, în continuare, și alte considerente legate de sarcinile actuale în domeniul industrializării construcțiilor, al dezvoltării prefabricării și tipizării. În legătură cu acestea căpătăm o mare importanță producția de materiale noi, prevederile colaboratorilor lor de diferite specialități — sint chemați să le rezolve. Reprezintă un imperativ categoric eliminarea oricăror excese în dimensionarea suprafețelor și volumelor, evitarea finisajelor costisitoare, reducerea procentului de ocupare a terenului cu construcții, scurtarea rețelelor energetice, de instalații și transport. Pentru arhitecții angrenați în proiectare și execuție construcțiilor industriale, a devenit astăzi imperios necesar să sistematizeze concepțiile funcțional-technologice, sensul și dinamica lor în perspectivă. Ei trebuie să aibă o poziție critică față de propunerile privind schemele tehnologice ale obiectivelor ce urmează a fi proiectate.

Un domeniu vast de manifestare a capacității creatoare a arhitecților îl constituie locuințele și clădirile social-culturale, domeniu ilustrat prin succese recunoscute în toate colțurile țării. După ce sint citate lucrările cele mai reușite, în raport se arată că, în acest domeniu, s-a desfășurat un proces de diferențiere pe mai multe trepte de confort, realizate în sisteme conceptive noi, cu tehnologii avansate. La indicația organelor de partid și de stat, arhitecții au reușit încă să elaboreze soluții corespunzătoare diferitelor grade de confort și — în scurt timp — să întocmească documentațiile necesare în vederea execuției pe șantier. Acțiunea de diversificare a căpătat o deosebită amploare în domeniul locuințelor, al sanătății, învățămîntului, comerțului, turismului, ducînd la obținerea unor apreciable economii și evidențind posibilitatea de sporire a sarcinilor pentru etapa 1971—1975. Se relevă apoi și alte aspecte, insistîndu-se mai cu seamă asupra necesității de a se obține o eficiență economică maximă în paralel cu asigurarea funcționalității. Examinarea din acest unghi a rezultatelor obținute în proiectare, atât la scară ansamblurilor urbane, cît și la nivelul construcțiilor luate în parte — se spune în raport — arată că, în munca arhitecților persistă încă o serie de deficiențe și dificultăți; unii proiectanți n-au înțeles încă pe deplin ponderea și importanța problemelor economice și sociale în activitatea lor profesională.

Abordînd problema tendințelor și căilor de dezvoltare în viitor a sectorului de construcții, raportul se oprește asupra domeniului de importanță vitală pentru întreaga activitate de proiectare și execuție care este industrializarea, și — ca un mijloc de realizare a acesteia — tipizarea. În ultimii ani s-a înregistrat un progres remarcabil în direcția pătrunderii concepției de industrializare în procesul de execuție a construcțiilor, în toate domeniile. Pentru ridicarea în continuare a nivelului industrializării și modernizării lucrărilor de construcții, conducerea superioară de partid și stat a aprobat „Programul de dotare cu mașini și utilaje a organizațiilor de construcții-montaj, pe perioada 1971—1975”.

Ca premisă importantă a industrializării, o amploare deosebită a căpătat acțiunea de tipizare a construcțiilor. Putem spune că astăzi marea majoritate a construcțiilor de locuințe, școli, creșe-grădinițe, sint realizate pe bază de proiecte-tip și refoșibile, iar acțiunea de diferențiere a gradelor de confort al locuințelor și unităților social-culturale este în întregime bazată pe tipizare. Dar, cu toate progresele evidente din domeniul industrializării construcțiilor și al tipizării, nu ne putem deloc mulțumiți de aceste rezultate. Adevărul este că modul de abordare a unui studiu și metodele de lucru ale multora dintre noi datează din epoca metodelor preindustriale de construcție și concepția și multe proiecte, chiar dintre cele executate astăzi pe șantier cu procedee industriale, sint concepute de fapt de unii arhitecți într-o manieră tradițională, necondiționată în fond cu tehnica de realizare și nu sint expresia organică a unei concepții cu adevărat moderne, avansate. Se prevede că pînă în 1975, construcțiile realizate prin metode industriale s-a atîngut un procent de 85—90 la sută din total; este de datoria noastră să studiem largirea gamei de soluții și perfecționarea celor existente, să căutăm rezolvări noi, mai simple din punct de

(Urmare din pag. 1)

tru, tehnician sau muncitor dacă el însuși nu cunoaște, dintr-o experiență preabilă, cum să procedeze pentru a înlătura, de pildă, deficiențele de ordin tehnic? De ce să mai fie nevoie ca și subinginerii să efectueze după absolvire un stagiu în producție de 1—2 ani, cînd însăși pregătirea lor de specialitate ar trebui să le confere o bună pregătire practică operativă? Răspunsul la această întrebare nu poate fi dat decît în urma analizei modului în care este concepută practica subinginerilor pe parcursul a celor 4 luni și jumătate, ceea ce reprezintă o jumătate de an universitar, egalată cu precădere la sfîrșitul cursurilor teoretice. După cum ne încredințăm prof. dr. ing. Gheorghe Hortopan, director general în Ministerul Învățămîntului, studenții de la subinginerii au același regim de practică — de observație, cu caracter de documentare — ca și viitorii ingineri, înțeles este exclusivă posibilitatea integrării acestora în unitățile productive unde sint repartizați. Se motivează adesea, atît la Institutul politehnic din București, cît și la Institutul de petrol, gaze și geologie, că stagiul de practică este prea scurt, înțeles este că nu pot să fie angajați studenții în muncă înainte de a fi absolvenți și deci nu au cunoștințele și deprinderile practice necesare. Dar sîm că există laboratoare și ateliere pe lîngă institutele de învățămînt superior care ar putea asigura în prealabil o instruire practică corespunzătoare.

Din experiența de pînă acum a Institutului de petrol, gaze și geologie, unde majoritatea studenților de la subinginerii au mai lucrat înainte de facultate în unitățile de extracție și foraj, am desprins cîteva aspecte pozitive.

Performanțe în anonim

(Urmare din pag. 1)

— Nu vă plăticiți, Coralia Predescu? —
— Nu! Sîm spuneam la început că în meseria mea trebuie să fii un bun fizionomist. Zilnic se perindă în magazinul acesta peste zecile mii de clienți. E palpant, nu exagerez deloc, să ghicesc de ce să ceară fiecare. Sîm să-i satisfac gustul sau... chiar să-i forțez cîteodată. De multe ori bărbăți, pentru că ei constituie majoritatea solicitărilor, cer o cămășă sau o cravată care nu li se potrivește. Trebuie să-i îndrum, să faci apel la tact... De aceea impostorii nu au ce căuta aici. Anul trecut am participat la un concurs „Pentru cea mai bună servitură”. Una dintre probele practice a fost aceasta: un membru al comisiei mi-a cerut să-i aleg o cămășă. Vă dați seama că nu a fost deloc simplu... Dar, mai complicat — și mai înuzant totodată — a fost o altă probă practică stabilită de comisie: să fac o vitrină pentru noi născuți. M-am descurcat, deși nu făcusem așa ceva niciodată.

Nu numai atît. Prevedînd înfrîngerea la acest concurs atîtă că tînara Coralia Predescu face parte dintre „cîmășii” mesei de lucru în comerț.

— Nu vă deranjați niciodată anonimul? —
— Nu. De altfel, cînd mi-am ales meseria de cofetar știam că, de obicei, nu aduce glorie „nominală”. — Anonimul Mariei Gheorghită și destul de relativ. „Cliențele casei”, credincioșii clienții de specialitate, al căror nume și al patriseriei din unitatea de pe Calea Victoriei a solicitat direct pe sefa laboratorului. De aceste solicitări se leagă uneori amintiri amuzante.

— Acum cîva timp mă cheamă un client și mi-a comandat un tort. „Dar să aibă neapărat 400 de grame!” I-am explicat că se întîmplă să ai depășească uneori greutatea exactă. El, nu și nu, că să aibă exact cît a cerut. Cînd a fost gata, cîntărea 450 de grame. Nimic! Nu-l lăsa decît dacă are fix 400. L-am mai răzuit pînă rămăsese exact cît a vrut. Dau să-l împachetez și, cînd colui, mi-l cere o farfurie ca să-l mănînce pe loc. Pe urmă mi-a explicat că așa îi place lui, să facă farse!

De altfel, debutul în meseria de cofetar al Mariei Gheorghită s-a petrecut tot sub semnul unei farse. Într-una, pentru prima oară într-un laborator, colegii mei vîrșnici au pus-o, să toace făină și să măsoare apa pentru o prîjitură. Dar tot colegii mei vîrșnici au învățat-o arta decurului, măiestria îmbrînării corurilor.

— Desenam decururi fine pe litrie de cafea. Trebuia o precizie milimetrică. Uneori mă înfuriam: ce mare nenorocire dacă iese puțin mai mic sau mai mare. Acum îi sint recunoscătoare maestrului.

Mai mult, sefa laboratorului este la rîndu-l la fel de exigentă cu cei 11 oameni de a căror muncă răspunde.

De pildă, în practică, aceștia s-au integrat de la început în echipele de sondori, lucrînd în mod efectiv și obținînd rezultate bune. Se impune însă reglementarea statutului lor de practică, înțeles este că studenții să poată primi o calificare pe măsura deprinderilor și cunoștințelor acumulate, în diferite meserii ca: sondor, podar, ajutor de maistru, maistru, brigadier. De asemenea, studenții subinginerii de la institutele politehnice se pot califica în timpul practicii în meserii ca: ajustor, frezor, strungar etc. În acest fel s-ar putea elimina principală deficiență a practicii studențești, aceea a „învățării” meseriei doar „observînd” cum se lucrează cît mașinile și agregatele moderne.

Dar ceea ce se impune de la început în pregătirea pentru producție a studenților este modul în care aceștia concep și elaborează lucrările de diplomă. Situația de acum a subinginerilor, care, în numai 6 săptămîni de documentare tehnică — fără însă a lucra direct în producție — trebuiau să execute proiectul de diplomă, are, desigur, consecințe negative asupra pregătirii lor de specialitate. De aceea, sînt binevenite propunerile care s-au făcut recent de a se prelungi perioada de documentare tehnică, ajungînd la 20 de săptămîni la sfîrșitul facultății. Cu condiția însă ca în acest timp să aibă posibilitatea de a și lucra efectiv în atelierele și secțiile unde vor fi repartizați. Propunerile ca subinginerii să parcurgă în viitor un ciclu de 3 ani de pregătire, iar celor mai buni să li se permită continuarea studiilor pentru calificarea de ingineri, nu pot fi deosebit binevenite. Asemenea propuneri și celelalte măsuri ce se vor iniția în viitor, cuprinse într-un studiu al Ministerului Învățămîntului, trebuie să beneficieze și de transpunerea lor în practică.

50 de sortimente măsoară un sfert de veac.

Care e cel mai mare periclu-bucătar de la „Măturii Palace”? 22 băuți pe muce! Măturii Palace ca-năți fi crezut niciodată că destinele culinare ale unei localități de talia acestuia pot fi încredințate pe niște așa de tînere mâini.

Știți cîți ani are unul din șefii-bucătar de la „Athenee Palace”? 22 băuți pe muce! Măturii Palace ca-năți fi crezut niciodată că destinele culinare ale unei localități de talia acestuia pot fi încredințate pe niște așa de tînere mâini.

Știți cîți ani are unul din șefii-bucătar de la „Athenee Palace”? 22 băuți pe muce! Măturii Palace ca-năți fi crezut niciodată că destinele culinare ale unei localități de talia acestuia pot fi încredințate pe niște așa de tînere mâini.

Știți cîți ani are unul din șefii-bucătar de la „Athenee Palace”? 22 băuți pe muce! Măturii Palace ca-năți fi crezut niciodată că destinele culinare ale unei localități de talia acestuia pot fi încredințate pe niște așa de tînere mâini.

Știți cîți ani are unul din șefii-bucătar de la „Athenee Palace”? 22 băuți pe muce! Măturii Palace ca-năți fi crezut niciodată că destinele culinare ale unei localități de talia acestuia pot fi încredințate pe niște așa de tînere mâini.

Știți cîți ani are unul din șefii-bucătar de la „Athenee Palace”? 22 băuți pe muce! Măturii Palace ca-năți fi crezut niciodată că destinele culinare ale unei localități de talia acestuia pot fi încredințate pe niște așa de tînere mâini.

Știți cîți ani are unul din șefii-bucătar de la „Athenee Palace”? 22 băuți pe muce! Măturii Palace ca-năți fi crezut niciodată că destinele culinare ale unei localități de talia acestuia pot fi încredințate pe niște așa de tînere mâini.

Știți cîți ani are unul din șefii-bucătar de la „Athenee Palace”? 22 băuți pe muce! Măturii Palace ca-năți fi crezut niciodată că destinele culinare ale unei localități de talia acestuia pot fi încredințate pe niște așa de tînere mâini.

Conștiința politică a intelectualului

(Urmare din pag. 1)

rană a valorilor istorice sau punerea în ecuație istorică a valorilor contemporane. Intelectualul devine astfel în postura lui de permanent critic un raportor al umanității și nu un raportor al oportunității.

Conștiința politică a intelectualului și conștiința de istorie și de permanentă, de dreptate și de progres. Pentru acest motiv ne plac, de exemplu, eroii neconformiști din literatură.

La înfrîngerea cu oamenii de artă și cultură tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia ideea „că arta și cultura, ca orice activitate socială, trebuie să răspundă unei necesități — și numai în măsura în care satisface această necesitate — își confirmă valoarea”. Deci, arta este concepută ca o modalitate de transformare a omului, ca o activitate modelatoare de conștiințe. Or, modelarea unei conștiințe conșomologice de artă și cultură nu e posibilă decît în cazul creației unui artist, el însuși cu o înaltă conștiință politică. Un creator care nu crede în finalitatea socială a artei lui e un impostor care afirm

CONSFĂȚĂRI JUDEȚEE DE LUCRU ALE ACTIVULUI DE PARTID ȘI CADRELOR DE BAZĂ DIN INDUSTRIE, CONSTRUCȚII ȘI TRANSPORTURI

Au loc în țară, zilele acestea, la nivel de județe, consfățuirii de lucru ale activului de partid și cadrelor de bază din industrie, construcții, transporturi.

Urmand, la scurtă vreme, constituirea cadrelor de conducere ale centrelor industriale și unităților cu statut de centrală de la București, la care a participat tovarășii Nicolae Ceaușescu, unor dezbateri din ministere asupra problemelor celor mai actuale ale industriei, acțiunile în curs de desfășurare în județe au ca scop să analizeze la o modalitate și mai adecvată rezerve interne ale fiecărei unități pentru folosirea ei mai rațională a capacităților de producție și a timpului de lucru, îmbunătățirea calității producției, reducerea consumului de materii prime și materiale, creșterea ponderii producției livrate la export, precum și micșorarea costurilor la construcția noilor obiective industriale, reducerea la minimum a importului unor mașini, instalații și piese de schimb prin realizarea lor în unitățile de specialitate din țară.

La consfățuirile care au avut loc până acum au participat și au luat cuvântul în încheierea dezbaterilor tovarășii: MANEA MANESCU — județul Prahova, GEORGHIE PANĂ — județul Gorj, VIRGIL TROFIN — județul Olt, EMIL DRĂGĂNESCU — județul Vaslui, PETRE LUPU — județul Botoșani, GEORGHIE STOICA — județul Ilfov, IOSIE BANC — județul Brăila, PETRE BLĂJOVICI — județul Vrancea, MIHAI GERU — județul Satu-Mare, VASILE PĂTILINET — județul Constanța.

Informările prezentate în cadrul consfățuirilor, ca și dezbaterile, la care au luat cuvântul mare număr de participanți au relevat hotărârea fermă a tuturor celor ce lucrează în industria noastră socialistă de a pune întreaga lor capacitate de muncă, experiență, inițiativă și pricepere în slujba îndeplinirii politicii economice a partidului.

În cuvântul lor, participanții au subliniat justetea măsurilor preconizate de partid pentru îmbunătățirea întregii activități economice, pentru ridicarea continuă a eficienței ei, au scos în evidență necesitatea unei gospodării a mijloacelor materiale și financiare ale întreprinderilor, specializării și profilării producției fiecărei unități economice. O bună parte a discuțiilor a avut ca obiect probleme privind introducerea tehnicii noi în producție, într-un ritm mai intens, rolul cercetării științifice în crearea de bunuri materiale și necesitatea valorificării operative a rezultatelor tuturor cercetărilor, îmbunătățirea aprovizionării tehnico-materiale, perfecționarea cooperării între întreprinderi, îndeplinirea ritmică a tuturor indicatorilor de plan.

Caracterul de lucru al consfățuirilor și-a găsit o vie expresie în analiza deschisă a neajunsurilor, însoțită de critici bazate pe fapte convingătoare la adresa activității unor organe centrale și locale, sprijinită de analize, exigență și combativitatea principială exprimând înaltul spirit de răspundere, propriu activului de partid, cadrelor de bază din economie, hotărârea lor de a contribui la realizarea exemplară a sarcinilor puse de Congresul al X-lea al partidului, pentru dezvoltarea economică a patriei.

VALORIFICAREA MAXIMĂ A POTENȚIALULUI ÎNTEPRINDERILOR

Din cuvântul participanților la consfățuirile de lucru au reieșit sarcinile importante, deosebit de mobilizatoare, care stau în fața colectivelor de întreprinderi în acest an, când ritmul de creștere a producției industriale în fiecare județ este ridicat. Fără îndoială — așa cum au subliniat vorbitorii — cele înalte ale indicatorilor de plan, ale tuturor sarcinilor economice nu pot fi atinse decât în condițiile angajării din plin a întregului potențial tehnic și uman de schimburi. Pentru a realiza acest lucru, este necesar să se facă o analiză a tuturor sarcinilor economice nu pot fi atinse decât în condițiile angajării din plin a întregului potențial tehnic și uman de schimburi. Pentru a realiza acest lucru, este necesar să se facă o analiză a tuturor sarcinilor economice nu pot fi atinse decât în condițiile angajării din plin a întregului potențial tehnic și uman de schimburi.

o dată, posibilitățile de ridicare a gradului de utilizare a potențialului tehnic și uman din întreprinderi. În județul Satu-Mare fondul de timp disponibil al utilajelor a fost folosit în proporție de 82 la sută. În secțiile de bază ale întreprinderilor, din cele 8.180 de utilaje direct productive numai 4.228 au lucrat în acest schimburi. Un calcul sumar arată că o creștere cu numai 1 la sută a indicilor de utilizare a mașinilor productive s-ar solda cu un spor de producție de 90 de milioane lei.

Participanții la consfățuirile au subliniat legătura directă care există între utilizarea cit mai deplină a timpului de lucru, întărirea disciplinei în muncă și rezultatele obținute pe plan economic. Numai prin instituirea unei riguroase discipline în fiecare întreprindere, printr-o judicioasă organizare a fiecăruia de activitate și a fiecărei inițiativă și timp neproductiv — au arătat o serie de vorbitori — vor putea fi eliminate neajunsurile existente în îndeplinirea ritmică și integrală a sarcinilor de plan. Trebuie să se acționeze cu hotărâre în spiritul indicațiilor date de conducerea de partid, de tovarășii Nicolae Ceaușescu, pentru aplicarea în întregime a prevederilor legale existente în acest sens, pentru înclădirea oricărui „supape” de irosire a timpului productiv. Este totuși ceea ce subliniază în mod repetat tovarășii Nicolae Ceaușescu, cit și pe baza concluziilor desprinse din consfățuirii, să se treacă imediat la aplicarea măsurilor preconizate pentru îmbunătățirea activității în toate unitățile economice.

În constituirea din județul Ilfov, de exemplu, s-a arătat că deși în anul trecut s-a luat în calcul elementul de ridicare a coeficientului de schimburi la 2,2, acesta nu a fost respectat, pe ansamblul industriei județului atîngându-se doar indicatorii de plan. Este explicit de ce la o serie de întreprinderi din județ au rămas capacități de producție nefolosite, în timp ce produsele lor erau solicitate afară în țară cit și în export. Iată de ce — arăta tovarășii Constantin Răchitan, secretar al Comitetului județean Ilfov al P.C.R. — comitetele de direcție trebuie să studieze și să stabilească măsuri urgente pentru generalizarea schimbului II și crearea condițiilor pentru extinderea schimbului III. Se întipăscă unor că, în timp ce capacitățile existente rămân incomplet încărcate, comitetele de direcție să solicite noi fonduri de investiții.

În aceeași ordine de idei participanții la consfățuirile din județele Gorj, Prahova, Satu-Mare, Vaslui și Botoșani au prezentat calculele edificatoare privind pierderile efective de producție înregistrate anul trecut ca urmare a golurilor în utilizarea mașinilor și utilajelor, a timpului de lucru; ei au subliniat, tot-

fel, elaborată la indicația conducerii de partid, arătându-se că anul trecut, ca și în perioada care a trecut din acest an, s-au obținut rezultate mult îmbunătățite în ridicarea parametrilor tehnico-funcționali ai produselor, în mărirea gradului lor de competitivitate. Au fost prezentate, în acest sens, de către o serie de conducători de întreprinderi, indici statistici concludenți care atestă schimbările pozitive ce au avut loc în domeniul ridicării calității producției, ca și rezervele care mai există într-o unitate sau alta.

În același timp, cu deplină responsabilitate, vorbitorii s-au oprit pe larg asupra unor neajunsuri ce se manifestă în diferite secțiuni de activitate și care afectează calitatea producției. La consfățuirile din județele Prahova și Brăila s-a arătat că nu poate fi concepută o riguroasă respectare a indicilor de calitate fără o bună aprovizionare tehnico-materială, la nivelul exigențelor reclamate de producție. Au fost arătate unele greutăți provocate de întreprinderi furnizoare care nu respectă întotdeauna termenii de livrare și condițiile de calitate prevăzute în contractele economice. În acest fel se atinge la derogări de materiale, la înlocuirea unor materiale cu altele, nu întotdeauna în avantajul calității.

Un accent deosebit a fost pus pe hotărârile de cuvînt la consfățuirile din județele Constanța, Ilfov, Olt și Vrancea asupra necesității acordării unei atenții sporite în munca de execuție a fiecărui produs la fiecare loc de muncă, la fiecare operație și fază de fabricație. Sint dezeritate ce nu pot fi realizate fără o calificare corespunzătoare a forței de muncă, fără o competență ridicată în executarea tuturor operațiilor de lucru. „Anul trecut am înregistrat refuzuri de mărfuri din cauza prostelor calități”, a declarat tovarășii Maria Rădu, inginer șef la

filatura Oltenia. Cauza calității necorespunzătoare a constatat în insuficiența pregătirii profesionale a cadrelor, mai ales a muncitorilor. Iată de ce, trăgînd învățămintele conținute din experiența anului precedent, am trecut hotărît, în acest an, la aplicarea unor măsuri eficace pentru ridicarea calificării tuturor categoriilor de muncitori. Concomitent au instituit brigăzi speciale de control al calității la nivelul fiecărui schimb”.

În cadrul consfățuirilor s-a arătat că printre o serie de măsuri aplicate în ultimii vreme s-au în curs de finalizare — întărirea compartimentelor C.T.C. din întreprinderi, asigurarea unui control riguros pe întregul flux de activitate și creșterea exigenței la recepționarea materialelor prime și a materialelor — indicii de calitate vor spori în fiecare întreprindere. Trebuie să se manifeste un înalt spirit de răspundere și o atitudine mai fermă a tuturor cadrelor din întreprinderi față de problema calității, să se treacă la un program de acțiuni comune ale organizațiilor de partid, sindicat și tineret, astfel încît ridicarea calității produselor să devină o cauză generală a tuturor salariaților din fiecare întreprindere.

Calitatea superioară, diferentă dacă este vorba de mărfuri destinate consumului intern sau exportului, este o problemă care cere preocupare permanentă în toate unitățile economice, la fiecare loc de muncă. În acest sens o serie de vorbitori au subliniat, în cadrul consfățuirilor din județele Botoșani, Constanța, Ilfov, Olt și Satu-Mare, necesitatea introducerii — acolo unde este posibil — a autocontrolului muncitoreșc, generalizării acestei metode. Numai prin creșterea calității produselor și a acțiunilor de muncă, cu larg efort în rîndul muncitorilor.

Relevind experiența bună a unor unități frunțate, măsurile luate de către altele pentru a lichida rămășițele în urmă, participanții la discuții au făcut totodată, la capitolul investiții, numeroase observații critice. Astfel, la constituirea de la Constanța, serie de sarcinilor, printre care Mircea Herbei, directorul tehnic al întreprinderii de construcții hidrotehnice, Nicolae Dan, secretar al Comitetului municipal Constanța al P.C.R., ing.

iar altele nu au fost încă nici măcar contractate. Pe bună dreptate, Uzina de utilaj chimic din Ploiești a fost criticată în consfățuirile pentru faptul că în prezent are rezanțe în livrări de circa 1.000 tone utilaj chimic, aducînd în acest fel prejudicii combinatei chimice din Slobozia. Tu. Mureș, Rm. Vlcea etc. După cum sublinia ing. Gheorghe Păscu, directorul I.S.C.M. Brazi, cea mai mică întârziere în livrarea utilajelor de către uzina producătoare creează greutăți în executarea montajului și dărea în funcțiune la termen a noilor obiective de investiții.

Numeroși participanți la consfățuirile de lucru din județul Olt, evidențind succesele obținute în realizarea planului de investiții, au arătat în același timp că unele obiective n-au intrat în funcțiune la termenul stabilit, că altele n-au realizat parametrii proiectați, ceea ce a dus la creșterea cu mult a prețului de cost prevăzut inițial. Ing. Marin Mițu,

directorul Grupului de șantieri Slatina al I.S.C.M. Craiova, a citat în această privință o serie de obiective cum sint Uzina de utilaj alimentară, Fabrica de vagoane, extinderile Uzinei de prelucrare a aluminiului și ale Uzinei de aluminiu, unde lucrările au fost încheiate cu întârziere. La Bals și Slatina există obiective care nu au studii tehnico-economice aprobate, la care documentația este incompletă sau la care nu este încă rezolvată problema contractării utilajelor, ca în cazul Fabricii de cabluri electrice.

Problemele privind investițiile s-au situat larg în discuții la toate consfățuirile care au avut loc până acum în județele țării. Vorbitorii au propus adoptarea unor măsuri ferme, la nivelul tuturor factorilor angajați în procesul de realizare a noilor unități, care să ducă la lichidarea deficiențelor ce determină întârzieri în execuția și dărea în funcțiune a noilor obiective.

În discuții la toate consfățuirile care au avut loc până acum în județele țării, au fost prezentate și problemele creșterii exporturilor și, îndeosebi, ale îmbunătățirii structurii producției de export prin creșterea ponderii produselor de înaltă tehnicitate și complexitate, care înglobează un mare volum de inteligență și manoperă, în totalul exporturilor, respectiv ale diminuării importurilor prin dezvoltarea acțiunilor de autotulcare și asamblarea în fabricație a noi produse.

Întreprinderile din județul Satu-Mare, care în 1970 și-au depășit sarcinile de export cu 6,5 la sută, le revin la acest capitol, în 1971, sarcini cu 11,4 la sută mai mari decât realizările din anul trecut. Amintind că în 8 întreprinderi din județ valoarea cumulată a producției pentru export a fost în 1970 mai mică cu 1,6 milioane lei valută decât cea planificată, numeroși vorbitori au arătat, apelînd la calcule și la exemple concrete, că sarcina de export este pe deplin realizabilă. „În acest scop — arăta tovarășii Vasile Gita, prim-secretar al Comitetului municipal de partid Satu-Mare, referindu-se la situația din județ — este necesar ca timpul de lucru și mașinile, toate capacitățile de producție să fie utilizate cu mai mult randament, cu eficiență sporită. În plus, se impune introducerea în fabricație a unor produse noi cu performanțe superioare, caracterizate de un înalt grad de prelucrare”.

Pornind de la indicațiile secretarului general al partidului privind perfecționarea activității de comerț exterior, o serie de vorbitori s-au referit pe larg la diferite posibilități de reducere a importurilor în vederea asigurării unei balanțe comerciale externe cât mai echilibrată. În constituirea din județele Ilfov, Gorj, Olt și Constanța, bunăoară, au fost evidențiate numeroase măsuri care trebuie luate în scopul judicioasei dimensionări a necesității de consum la materiile prime și materialele aprovizionate din import, extinderii utilizării unor înlocuitori fără a prejudicia prin aceasta cu nimic calitatea produselor, asimilării în fabricație a unor piese, aparate și subansamble procurate pînă acum de peste hotare.

În scopul reducerii volumului de plăți externe ale țării — a arătat tovarășii Petre Favel, secretarul comitetului de partid al Săntierului naval din Oltenia — ne vom ocupa mai mult de fabricarea cu mijloace proprii a unor piese pentru nave pe care pînă acum le-am importat. Am calculat că în felul acesta 700.000 lei valută vor putea fi utilizați pentru acoperirea altor cerințe ale economiei. Un accent deosebit vom pune, de asemenea, pe autotulcare. Este adevărat, în 1970 am realizat cu mijloace proprii o serie de utilaje valoroase. Avem însă, în acest domeniu, posibilități mult mai mari, pe care sintem hotărîți să le punem în valoare realizînd prin autotulcare noi prese, electrovagoane, utilaje de prelucrat table etc.

Despre posibilitățile de amplificare a activității de autotulcare — mijloc eficient de diminuare a importurilor și, totodată, de creștere a unor noi disponibilități la export — s-a discutat pe larg și în consfățuirile de lucru din județele Prahova, Vaslui, Gorj, Brăila și Constanța.

Referindu-se la condițiile deosebite de avantajoase

create comerțului exterior prin trecerea acestei activități direct la producător — întreprindere, centrală industrială, minister — numeroși vorbitori au scos în evidență posibilitățile concrete pe care le au în prezent unitățile economice de a cunoaște unele produse lor, la ce preț se valorifică, care sint exigențele cumpărătorilor de peste hotare. Totodată, ei au făcut o serie de propuneri concrete privind perfecționarea activității noilor unități de comerț exterior. Astfel, ing. Ion Buda, directorul Uzinei de aluminiu din Slatina, a arătat că pentru buna funcționare a întreprinderii de comerț exterior „Alurom” aceasta trebuie să fie încadrată corespunzător cu personal de specialitate și a cerut, în acest sens, sprijinul ministerului de resort.

În legătură cu problema exportului, la consfățuirile din județul Gorj, tovarășii Gheorghe Trif, secretar de partid al Comitetului municipal de construcții, Eugen Ciobanu, de la Inspectoratul de stat pentru controlul calității produselor, Nicolae Sperdea, directorul C.E.I.L. Tg. Jiu și solicitat furnizorii de resort să fie mai exacte și mai operative în soluționarea comenzilor pentru export, astfel încît realizarea și expedierea produselor pentru beneficiarii externi să nu fie cu nimic stînjinită.

În repetate rînduri s-a subliniat în cadrul consfățuirilor că îmbunătățirea cursului de revenire a leului la export, cu alte cuvinte creșterea eficienței exporturilor depinde în mod nemijlocit de continua îmbunătățire a calității produselor. „În 1970 — a arătat, între altele, Mihai Ghiurea, inspectorul-șef al Inspectoratului județean Vrancea pentru controlul calității produselor — de la beneficiarii externi s-au primit o serie de reclamații în legătură cu neprecizia unor asemenea neajunsuri, în mod inevitabil însoțite de pierderi, să fie cu desăvîșire exclusă”.

În scopul asigurării respectării întocmai a contractelor încheiate cu beneficiarii externi, livrările ritmice a produselor la export, în numeroase întreprinderi din întreaga țară s-a introdus — cu bune rezultate — urmărirea pe bază de grafice zilnice a realizării planului la producția de export. În cadrul consfățuirilor din județele Brăila, Vaslui, Gorj, Prahova și altele s-a insistat asupra necesității generalizării acestei modalități de lucru.

IMPERATIVUL MAJOR: EFICIENȚA ECONOMICĂ

Una din principalele caracteristici ale dezbaterilor a constatat în aceea că participanții și-au exprimat deplină hotărâre pentru atragerea și punerea în valoare a tuturor resurselor importante de creștere a eficienței economice. Pornind de la indicațiile prețioase date în această privință de conducerea de partid — fundamentate pe cerințele majore de acțiuni comune ale organizațiilor întregii activități economice — o serie de vorbitori au relevat succesele înregistrate în cursul anului trecut și au prezentat sarcinile care stau în fața colectivelor de întreprinderi în acest an. În lăruile de cuvînt din cadrul consfățuirilor din județele Botoșani, Brăila, Vaslui, Ilfov, Olt, Gorj, Prahova, Satu-Mare, Vrancea, numeroși participanți au arătat principalele neajunsuri manifestate în anul trecut și în acest an într-o serie de secțiuni de activitate, care, au dus la depășirea cheltuielilor de producție, a consumurilor de materii prime și materiale, la creșterea prețului de cost, la diminuarea indicilor de productivității muncii, făcînd, totodată, și o serie de propuneri concrete pentru lichidarea tuturor deficiențelor semnalate.

Referindu-se la unul din imperatiile principale care definesc eficiența economică — creșterea productivității muncii — tovarășii Ion Ciocâr, secretar al Comitetului județean Vrancea al P.C.R. și Komulus Popescu, director al acestui indicator a fost realizat numai în proporție de 98,8 la sută, datorită unor neajunsuri existente în organizarea producției și a muncii într-o serie de întreprinderi și depășiri nejustificate a numărului

mediu scriptic de salariați. Unitățile de exploatare industrializate a lemnului din județ vor trebui să treacă în acest an la aplicarea unor măsuri de organizare superioară a muncii, de îmbinîndu-se a aprovizionării tehnico-materiale. În aceeași ordine de idei, la constituirea de lucru din județul Ilfov, tovarășii Iacob, directorul unității pentru exploatarea și industrializarea lemnului, a arătat că cele patru fabrici pentru industrializarea lemnului scuzăză cu o productivitate scăzută datorită, în mare măsură, utilajelor învechite de care dispun. El a solicitat urgența aprobării studiului tehnico-economic produs de întreprindere în vederea modernizării procesului de producție.

„Mai mulți vorbitori s-au referit în cuvîntul lor la grija care trebuie acordată gospodării raționale a materialelor prime și materialelor, reducerii cheltuielilor de fabricație, factori care au influențat direct asupra eficienței economice a fiecărei unități. Astfel, ing. Komulus Popescu, directorul Tabăcării minerale din Corabia, a arătat că deși s-au încadrat în cheltuielile prevăzute la 1.000 lei producție-marfă, rezultatele economico-financiare ale unității puteau fi mai bune dacă nu erau depășite consumurile de materiale care reprezintă 70 la sută din costuri. El a subliniat necesitatea ca în 1970 planul să pună un accent deosebit pe cunoașterea laturilor economico-financiare ale producției.

Este un lucru bine știut de toată lumea că prețurile, Vasile Răsoi, director adjunct la sucursala jude-

LA EXPORT — PRODUSE COMPETITIVE

Un loc aparte au ocupat în cadrul consfățuirilor măsurile care se impun a fi luate în scopul intensificării exporturilor și, îndeosebi, ale îmbunătățirii structurii producției de export prin creșterea ponderii produselor de înaltă tehnicitate și complexitate, care înglobează un mare volum de inteligență și manoperă, în totalul exporturilor, respectiv ale diminuării importurilor prin dezvoltarea acțiunilor de autotulcare și asamblarea în fabricație a noi produse.

Întreprinderile din județul Satu-Mare, care în 1970 și-au depășit sarcinile de export cu 6,5 la sută, le revin la acest capitol, în 1971, sarcini cu 11,4 la sută mai mari decât realizările din anul trecut. Amintind că în 8 întreprinderi din județ valoarea cumulată a producției pentru export a fost în 1970 mai mică cu 1,6 milioane lei valută decât cea planificată, numeroși vorbitori au arătat, apelînd la calcule și la exemple concrete, că sarcina de export este pe deplin realizabilă. „În acest scop — arăta tovarășii Vasile Gita, prim-secretar al Comitetului municipal de partid Satu-Mare, referindu-se la situația din județ — este necesar ca

timpul de lucru și mașinile, toate capacitățile de producție să fie utilizate cu mai mult randament, cu eficiență sporită. În plus, se impune introducerea în fabricație a unor produse noi cu performanțe superioare, caracterizate de un înalt grad de prelucrare”.

Pornind de la indicațiile secretarului general al partidului privind perfecționarea activității de comerț exterior, o serie de vorbitori s-au referit pe larg la diferite posibilități

FIECARE OBIECTIV — REALIZAT IEFTIN ȘI LA TERMEN

În ansamblul discuțiilor purtate, un loc important l-au ocupat investițiile. Vorbitorii s-au referit pe larg la rezultatele și experiența dobîndite în acest domeniu la sarcinile ce revin întreprinderilor de construcții-montaj, celelalte unități economice, centrelor industriale, ministerelor, organelor de sinteză, instituțiilor de proiectări pentru buna pregătire și execuție a investițiilor. Ei au evidențiat, pe baza experienței de pînă acum, că pregătirea minuțioasă a fiecărei lucrări, elaborarea din timp a documentațiilor tehnice, întocmirea proiectelor de execuție, contractarea utilajelor, asigurarea aprovizionării tehnico-materiale și a forței de muncă, luarea celor mai bune măsuri organizatorice constituie garanția realizării la termen și cu costuri cât mai reduse a fiecărui obiectiv, și îndeplinirii întregului plan de investiții.

Relevînd experiența bună a unor unități frunțate, măsurile luate de către altele pentru a lichida rămășițele în urmă, participanții la discuții au făcut totodată, la capitolul investiții, numeroase observații critice. Astfel, la constituirea de la Constanța, serie de sarcinilor, printre care Mircea Herbei, directorul tehnic al întreprinderii de construcții hidrotehnice, Nicolae Dan, secretar al Comitetului municipal Constanța al P.C.R., ing.

ANGAJAMENTE PENTRU 1971

În consfățuirile au fost adoptate, într-o atmosferă entuziastă, telegrame adresate Comitetului Central al partidului, tovarășii NICOLAE CEAUȘESCU, prin care oamenii muncii din unitățile economice din județele respective se angajează că în cîntecă celei de-a 50-a aniversări a creării Partidului Comunist Român să realizeze exemplar și să depășească sarcinile de plan pe anul 1971. Dintre aceste angajamente enumerăm:

ÎN JUDEȚUL BOTOȘANI :

- Depășirea planului anual la producția marfă cu 1,7 la sută, realizîndu-se peste prevederi 50 tone bumbac, 80.000 mp țesături confecții, 1.200 tone zahăr, 50 tone brînzături și tel.
- Livrarea unei producții suplimentare la export de 2 la sută.
- Reducerea consumurilor planificate cu 104 tone metal, 12 tone bumbac, 100 mc material lemnos, 150 tone ciment și alte materiale.

ÎN JUDEȚUL BRĂILA :

- Se va realiza peste plan o producție marfă de 104 milioane lei, livrîndu-se peste prevederi 4.500 tone laminat, 50 buc. echipamente pentru bulldozere, 300 tone utilaj tehnic pentru industria chimică, 700 tone celofan și a.
- Livrarea unei producții suplimentare la fondul pieței în valoare de 8 milioane lei și de 2 la sută la export.
- Realizarea unor beneficii suplimentare în valoare de 12 milioane lei.

ÎN JUDEȚUL CONSTANȚA :

- Planul producției globale va fi depășit cu 57,2 milioane lei, iar cel al producției-marfă cu 54,1 milioane lei, realizîndu-se peste prevederi 5.600 tone ciment, 70 tone otel, 1.500 tone îngrășăminte cu fosfor (substancă activă), 100 tone hirtie, 145.000 mp furnir.
- Livrarea unei producții suplimentare la fondul pieței de 8,30 milioane lei și oferirea

la export a unor produse în valoare de 1,5 milioane lei valută.

- Realizarea peste plan a unor beneficii în valoare de 28,4 milioane lei.

ÎN JUDEȚUL GORJ :

- Extragerea peste plan a 30.000 tone lignit, 3.000 tone țifei, 1 milion mc gaze și realizarea suplimentară a 50 tone gazolină, 6.000 tone ciment, 2.000 tone var, 100.000 mp plăci azbociment, 3.000 mp parchet etc.
- Livrarea la fondul pieței a unei producții suplimentare în valoare de 5,1 milioane lei și depășirea planului de export cu 4,1 milioane lei valută.
- Realizarea peste plan a 14,3 milioane de lei beneficii.

ÎN JUDEȚUL ILFOV :

- Peste plan o producție marfă de 78 milioane lei.
- Livrarea unei producții suplimentare la fondul pieței în valoare de peste 30 milioane lei.
- Realizarea unor economii suplimentare la prețul de cost în valoare de 4,5 milioane lei și beneficii suplimentare de 7,6 milioane lei.
- Reducerea importurilor cu circa 3 milioane lei valută, prin mai bună gospodărie a materialelor și intensificarea autotulcării.

ÎN JUDEȚUL OLT :

- Depășirea planului producției globale industriale cu 1 la sută, livrîndu-se peste prevederi 500 tone aluminiu, 1.000 tone țifei, 1.000 tone coca-petrol calcinat.
- Depășirea cu 0,8 la sută a planului de export.
- Depășirea productivității muncii pe salariu cu 0,8 la sută.
- Obținerea unor beneficii suplimentare de 2,1 la sută.

ÎN JUDEȚUL SATU-MARE :

- Depășirea planului producției-marfă cu 29 milioane lei, realizîndu-se peste prevederi 15.000 costume bătătești, 300 tone produse chimice, 500.000 litri de vin etc.
- Livrarea la export a unei producții suplimentare în valoare de 2,5 milioane lei valută.
- Obținerea unor beneficii suplimentare în valoare de 7 milioane lei.

ÎN JUDEȚUL VASLUI :

- Realizarea peste plan a unei producții-marfă de 45 milioane lei, al producției-marfă vîndută și încasată cu 40 milioane lei.
- Livrarea unei producții suplimentare la export în valoare de 3,6 milioane lei valută.
- Reducerea cheltuielilor de producție cu 2 milioane lei.
- Obținerea unor beneficii suplimentare în valoare de 11 milioane lei.

ÎN JUDEȚUL VRANCEA :

- Depășirea planului producției-marfă cu 29 milioane lei, realizîndu-se peste prevederi 15.000 costume bătătești, 300 tone produse chimice, 500.000 litri de vin etc.
- Livrarea la export a unei producții suplimentare în valoare de 2,5 milioane lei valută.
- Obținerea unor beneficii suplimentare în valoare de 7 milioane lei.

CALITATEA PRODUSELOR — O CAUZĂ GENERALĂ A FIECĂRUI COLECTIV

Aspectele vitale ale ridicării calității producției au ocupat un loc central în cadrul dezbaterilor. Partici-

pianții la consfățuirile au subliniat rolul deosebit al Legii privind asigurarea și controlul calității produc-

